Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

UREDBA (EU) br. 1306/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 17. prosinca 2013.

o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008

(SL L 347, 20.12.2013., str. 549.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Uredba (EU) br. 1310/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013.	L 347	865	20.12.2013.
►M2	Uredba (EU) 2016/791 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016.	L 135	1	24.5.2016.
►M3	Uredba (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017.	L 350	15	29.12.2017.
►M4	Uredba (EU) 2020/127 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. siječnja 2020.	L 27	1	31.1.2020.

Koju je ispravio:

►C1 Ispravak, SL L 61, 1.3.2014, str. 11 (1310/2013)
►C2 Ispravak, SL L 130, 19.5.2016, str. 6 (1306/2013)
►C3 Ispravak, SL L 327, 9.12.2017, str. 83 (1306/2013)
►C4 Ispravak, SL L 233, 18.9.2018, str. 3 (1306/2013)

▼B

UREDBA (EU) br. 1306/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 17. prosinca 2013.

o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o:

(a) financiranju rashoda u okviru zajedničke poljoprivredne politike (ZPP), uključujući rashode u ruralnom razvoju;

(b) sustavu za savjetovanje poljoprivrednika;

(c) sustavima upravljanja i kontrole koje moraju uspostaviti države članice;

(d) sustavu višestruke sukladnosti;

(e) poravnanju računa.

Članak 2.

Izrazi korišteni u ovoj Uredbi

1. Za potrebe ove Uredbe:

(a) „poljoprivrednik”, „poljoprivredna djelatnost” i „poljoprivredna površina” znači poljoprivrednik, poljoprivredna djelatnost i poljoprivredna površina u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013;

(b) „poljoprivredna aktivnost” znači poljoprivredna aktivnost u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013;

(c) „poljoprivredno područje” znači poljoprivredno područje u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013;

(d) „poljoprivredno imanje” znači poljoprivredno imanje u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013, osim za potrebe članka 91. stavka 3.;

(e) „izravna plaćanja” znači izravna plaćanja u smislu članka 1. Uredbe (EU) 1307/2013;

(f) „sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo” znači svi primjenjivi akti doneseni u okviru ZPP-a na temelju članka 43. UFEU-a, kao i, prema potrebi, svi delegirani ili provedbeni akti doneseni na temelju takvih akata, i dio II. Uredbe (EU) br. 1303/2013 ako se primjenjuje na EPFRR;

▼B

(g) „nepravilnost” znači nepravilnost u smislu članka 1. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95.

2. Za potrebe financiranja i praćenja ZPP-a te upravljanja njime „viša sila” i „izvanredne okolnosti” mogu, posebice, biti priznate u sljedećim slučajevima:

(a) smrt korisnika;

(b) dugoročnu profesionalnu nesposobnost korisnika;

(c) ozbiljnu prirodnu katastrofu koja uvelike utječe na poljoprivredno imanje;

(d) slučajno uništenje stočne nastambe na poljoprivrednom imanju;

(e) epizootska ili biljna bolest koja utječe na dio ili svu stoku ili usjeve korisnika;

(f) izvlaštenje cijelog ili velikog dijela poljoprivrednog imanja ako se to izvlaštenje nije moglo predvidjeti na dan podnošenja zahtjeva.

GLAVA II.

OPĆE ODREDBE O POLJOPRIVREDNIM FONDOVIMA

POGLAVLJE I.

Poljoprivredni fondovi

Članak 3.

Fondovi za financiranje poljoprivrednih rashoda

1. U svrhu ostvarivanja ciljeva ZPP-a utvrđenih UFEU-om, financiranje različitih mjera koje pripadaju u tu politiku, uključujući ruralni razvoj, izvršava:

(a) Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP);

(b) Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR).

2. EFJP i EPFRR („Fondovi”) potpadaju u opći proračun Europske unije (proračun Unije).

Članak 4.

Rashodi EFJP-a

1. EFJP se provodi u kontekstu zajedničkog upravljanja između država članica i Unije. Iz njega se financiraju sljedeći rashodi koji su ostvareni u skladu s pravom Unije:

(a) mjere za reguliranje ili potporu poljoprivrednih tržišta;

▼B

(b) izravna plaćanja poljoprivrednicima u okviru ZPP-a;

(c) financijski doprinos Unije u mjerama informiranja i promidžbe za poljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu Unije i u trećim zemljama koje poduzimaju države članice na temelju programa koje odabere Komisija, osim onih iz članka 5;

▼M2

(d) financijski doprinos Unije mjerama koje se odnose na bolesti životinja i gubitak povjerenja potrošača kako je navedeno u članku 220. Uredbe (EU) br. 1308/2013.

▼B

2. EFJP financira sljedeće rashode na izravan način i u skladu s pravom Unije:

(a) promidžbu poljoprivrednih proizvoda, koju izravno provodi Komisija ili koja se odvija putem međunarodnih organizacija;

(b) mjere poduzete u skladu s pravom Unije s ciljem očuvanja, karakterizacije, sakupljanja i uporabe genetskih resursa u poljoprivredi;

(c) uspostavu i održavanje informatičkih sustava za poljoprivredno računovodstvo;

(d) sustave istraživanja u poljoprivredi, uključujući istraživanja o strukturi poljoprivrednih gospodarstava.

Članak 5.

Rashodi EPFRR-a

EPFRR se provodi uz zajedničko upravljanje između država članica i Unije. Iz njega se financiraju financijski doprinosi Unije za programe ruralnog razvoja koji se provode u skladu s pravom Unije u okviru potpore ruralnog razvoja.

Članak 6.

Ostali rashodi, uključujući tehničku pomoć

Fondovi mogu svaki financirati,, na izravan način, na inicijativu Komisije i/ili u njezino ime, pripremne aktivnosti, aktivnosti praćenja te aktivnosti administrativne i tehničke potpore, kao i evaluaciju, reviziju i inspekcijske mjere potrebne za provedbu ZPP-a. Te mjere posebice uključuju:

(a) mjere potrebne za analizu, upravljanje, nadzor, razmjenu informacija i provedbu ZPP-a, kao i mjere koje se odnose na provedbu sustava kontrole te tehničku i administrativnu pomoć;

(b) nabavu satelitskih snimaka od strane Komisije koje su potrebne za provjere u skladu s člankom 21.;

▼B

(c) mjere koje poduzima Komisija putem daljinskog istraživanja zahtjeva koji se koriste u nadzoru poljoprivrednih resursa u skladu s člankom 22.;

(d) mjere potrebne za održavanje te razvoj metoda i tehničkih sredstava za informiranje, međusobno povezivanje, nadzor i kontrolu financijskog upravljanja sredstvima za financiranje ZPP-a;

(e) pružanje informacija o ZPP-u u skladu s člankom 45.;

(f) studije o ZPP-u i evaluacije mjera koje se financiraju iz Fondova, uključujući unapređenje metoda evaluacije i razmjenu informacija o relevantnim praksama u sklopu ZPP-a;

(g) kad je potrebno, uspostavu izvršnih agencija koje su utemeljene u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 58/2003 ([1]), koja djeluju u vezi sa ZPP-om;

(h) mjere koje se odnose na širenje informacija, jačanje javne svijesti, poticanje suradnje i razmjenu iskustava na razini Unije, koje su poduzete u kontekstu ruralnog razvoja, uključujući umrežavanje dotičnih sudionika;

(i) mjere koje su nužne za razvoj, ubilježbu i zaštitu zaštitnih znakova u okviru politika kvalitete Unije te za zaštitu prava intelektualnog vlasništva koje stoji u vezi s njima, kao i nužni razvoj informacijske tehnologije (IT).

POGLAVLJE II.

Agencije za plaćanja i druga tijela

Članak 7.

Akreditacija i oduzimanje akreditacije agencijama za plaćanja i koordinacijskim tijelima

1. Agencije za plaćanja su odjeli ili tijela država članica odgovorni za upravljanje i kontrolu rashoda iz članka 4. stavka 1. i članka 5.

Uz izuzetak plaćanja, provođenje ovih zadaća moguće je delegirati.

2. Države članice akreditiraju kao agencije za plaćanja odjele ili tijela koji imaju upravnu organizaciju i sustav unutarnje kontrole koji osiguravaju dostatno jamstvo da su plaćanja zakonita i redovita i da se

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće vezane uz upravljanje programima Zajednice (SL L 11, 16.1.2003., str. 1.).

▼B

ispravno obračunavaju. U tu svrhu, agencije za plaćanja moraju zadovoljavati minimalne uvjete za akreditaciju s obzirom na unutarnje okruženje, kontrolne aktivnosti, informiranje i komuniciranje te nadzor koje propisuje Komisija u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (a).

Svaka država članica, uzimajući u obzir svoje ustavne odredbe, ograničava broj akreditiranih agencija za plaćanja na najviše jednu na nacionalnoj razini ili, ako je primjenjivo, na jednu po regiji. Međutim, ako su agencije za plaćanja uspostavljene na regionalnoj razini, države članice ili akreditiraju agenciju za plaćanja na nacionalnoj razini za programe potpore kojima se zbog njihovog karaktera mora upravljati na nacionalnoj razini ili dodjeljuju upravljanje tim programima svojim regionalnim agencijama za plaćanja.

Odstupajući od drugog podstavka, države članice mogu zadržati određene agencije za plaćanja koje su akreditirane prije 20 prosinca 2013.

Prije kraja 2016., Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o radu sustava agencija za plaćanja u Uniji, popraćeno, prema potrebi, zakonodavnim prijedlozima.

3. Do 15. veljače godine koja slijedi dotičnu financijsku godinu odgovorna osoba akreditirane agencije za plaćanja sastavlja:

(a) godišnja financijska izvješća za rashode ostvarene provedbom zadataka povjerenih njihovim akreditiranim agencijama za plaćanja uz potrebne podatke koji se odnose na njihovo poravnanje sukladno članku 51.;

(b) izjavu o upravljanju što se tiče cjelovitosti, točnosti i istinitosti financijskih izvješća i pravilnog funkcioniranja sustava unutarnje kontrole temeljenu na objektivnim kriterijima, te o zakonitosti i pravilnosti predmetnih transakcija;

(c) godišnji sažetak završnih revizorskih izvješća i provedenih kontrola, uključujući analizu prirode i opsega pogrešaka i nedostataka utvrđenih u sustavima, kao i korektivne mjere koje treba provesti ili su planirane.

Rok od 15. veljače Komisija može u iznimnim slučajevima produljiti najkasnije do 1. ožujka, nakon obavijesti dotične države članice.

4. Ako je akreditirano više agencija za plaćanja, država članica određuje javno tijelo, („koordinacijsko tijelo”), kojemu povjerava sljedeće zadaće:

(a) prikupljanje podataka koji se stavljaju Komisiji na raspolaganje i slanje tih podataka Komisiji;

▼B

(b) poduzimanje ili koordiniranje, ovisno o slučaju, mjera u cilju uklanjanja svih nedostataka općeg karaktera i obavješćivanje Komisije o bilo kakvim daljnjim mjerama;

(c) da potiče i, gdje je to moguće, osigura usklađenu primjenu pravila Unije.

U pogledu obrade financijskih podataka iz prvog podstavka točke (a), koordinacijsko je tijelo podložno posebnoj akreditaciji država članica.

5. Ako akreditirana agencija za plaćanja ne ispunjava ili više ne ispunjava jedan ili više uvjeta za akreditaciju iz stavka 2., država članica, postupajući na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Komisije, oduzima tu akreditaciju osim ako agencija za plaćanja provede potrebne promjene u razdoblju koje se određuje ovisno o ozbiljnosti problema.

6. Agencije za plaćanja moraju upravljati i osigurati kontrolu operacija koje su povezane s javnom intervencijom za koje su odgovorne i moraju zadržati sveukupnu odgovornost u tom području.

Članak 8.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje sustava iz članka 7., Komisija je ovlaštena za usvajanje delegiranih akata u skladu s člankom 111. vezano uz:

(a) minimalne uvjete za akreditaciju agencija za plaćanja i koordinacijskih tijela, kako je navedeno u članku 7. stavku 2. odnosno u članku 7. stavku 4.;

(b) obveze agencija za plaćanja što se tiče javne intervencije, kao i pravila o sadržaju njihovih obveza vezano uz upravljanje i kontrolu.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) postupcima izdavanja, povlačenja i preispitivanja akreditacije agencija za plaćanja i koordinacijskih tijela, kao i nadzoru akreditacije agencija za plaćanja;

(b) radu i provjerama na kojima se temelji izjava o upravljanju agencija za plaćanja;

(c) djelovanju koordinacijskog tijela i priopćenju podataka Komisiji sukladno članku 7. stavku 4.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

▼B

Članak 9.

Tijela za ovjeravanje

1. Tijelo za ovjeravanje je javno ili privatno revizorsko tijelo koje određuje država članica. Kada se radi o privatnom revizorskom tijelu, a zakoni Unije ili nacionalni zakoni tako nalažu, njega bira država članica putem javnog natječaja. Ono daje mišljenje, sastavljeno u skladu s međunarodno priznatim revizorskim standardima, o cjelovitosti, točnosti i istinitosti godišnjih financijskih izvješća agencije za plaćanja, pravilnom funkcioniranju njezinog sustava unutarnje kontrole i o zakonitosti i pravilnosti rashoda za koje je od Komisije zatražen povrat troškova. U tom se mišljenju također navodi jesu li ispitivanjem ustanovljene dvojbe o tvrdnjama iz izjave o upravljanju.

U svom je djelovanju neovisno o agenciji za plaćanja i o relevantnom koordinacijskom tijelu, kao i o tijelu koje je akreditiralo to agenciju, te ima potrebnu tehničku stručnost.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o zadaćama tijela za ovjeravanje, uključujući provjere, i o certifikatima i izvješćima, zajedno s popratnim dokumentima, koje ta tijela moraju izraditi. Uzimajući u obzir potrebu za najvećom mogućom učinkovitošću provjere transakcija i stručne revizijske prosudbe, s obzirom na integrirani pristup, provedbeni akti također određuju:

(a) revizijska načela na kojima se temelje mišljenja tijela za ovjeravanje, uključujući procjenu rizika, unutarnjih kontrola i potrebne razine revizijskih dokaza;

(b) revizijske metode koje trebaju koristiti tijela za ovjeravanje, uzimajući u obzir međunarodne standarde za reviziju, pri donošenju svojeg mišljenja, uključujući, prema potrebi, upotrebu jedinstvenog integriranog uzorka za svaku populaciju i, po potrebi, mogućnost praćenja provjera na licu mjesta koje provode agencije za plaćanja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 10.

Valjanost plaćanja koja obavljaju agencije za plaćanja

Rashodi iz članka 4. stavka 1. i članka 5. mogu se financirati sredstvima Unije samo ako su ih ostvarile akreditirane agencije za plaćanja.

▼B

Članak 11.

Plaćanje korisnicima u cijelosti

Osim ako je drugačije navedeno u pravu Unije, plaćanja koja se odnose na financiranja utvrđena ovom Uredbom korisnicima se plaćaju u cijelosti.

GLAVA III.

SUSTAV ZA SAVJETOVANJE POLJOPRIVREDNIKA

Članak 12.

Načelo i područje primjene

1. Države članice uspostavljaju sustav savjetovanja korisnika o upravljanju zemljištem i upravljanju poljoprivrednim gospodarstvom („sustav za savjetovanje poljoprivrednika”). Sustavom za savjetovanje poljoprivrednika upravljaju određena javna tijela i/ili odabrana privatna tijela.

2. Sustav za savjetovanje poljoprivrednika obuhvaća barem sljedeće:

(a) obveze na razini poljoprivrednog gospodarstva koje proizlaze iz propisanih zahtjeva o upravljanju i standarda dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja za zemljište kako je utvrđeno u glavi VI. poglavlju I.;

(b) poljoprivredne prakse korisne za klimu i okoliš kako je utvrđeno u glavi III. poglavlju 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i održavanje poljoprivrednih površina kako stoji u članku 4. stavku 1. točki (c) Uredbe (EU) br. 1307/2013;

(c) mjere na razini poljoprivrednog gospodarstva predviđene u programima ruralnog razvoja za modernizaciju, razvijanje konkurentnosti, sektorsku integraciju, inovacije i tržišnu orijentaciju, kao i za poticanje poduzetništva;

(d) zahtjevi na razini korisnika, kako ih utvrđuju države članice za provedbu članka 11. stavka 3. Direktive 2000/60/EZ

(e) zahtjevi na razini korisnika, kako ih utvrđuju države članice za provedbu članka 55. Uredbe (EZ) br. 1107/2009, a posebno zahtjevi iz članka 14. Direktive 2009/128/EZ

3. Sustav za savjetovanje poljoprivrednika isto tako može obuhvaćati:

(a) promicanje prenamjena poljoprivrednih gospodarstava i diversifikaciju njihove gospodarske aktivnosti;

(b) upravljanje rizicima i uvođenje odgovarajućih preventivnih mjera za rješavanje elementarnih nepogoda, prirodnih katastrofa i bolesti životinja i bilja

▼B

(c) minimalne zahtjeve utvrđene nacionalnim pravom sukladno članku 28. stavku 3. i članku 29. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1305/2013;

(d) informacije vezane uz ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu tim promjenama, bioraznolikost i zaštitu vode kako je navedeno u prilogu I. ovoj Uredbi.

Članak 13.

Posebni zahtjevi koji se odnose na sustav za savjetovanje poljoprivrednika

1. Države članice moraju osigurati da savjetnici koji rade u sustavu za savjetovanje poljoprivrednika budu prikladno kvalificirani i redovito osposobljavani.

2. Države članice osiguravaju odvajanje savjetovanja od kontrole. U tom pogledu i ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo koje se odnosi na javni pristup dokumentima, države članice osiguravaju da odabrana i imenovana tijela kako su navedena u članku 12. stavku 1. ne otkrivaju osobne ili pojedinačne informacije i podatke koje saznaju tijekom svoje savjetodavne aktivnosti drugim osobama, osim korisniku koji upravlja dotičnim poljoprivrednim imanjem, uz izuzeće bilo koje nepravilnosti ili povrede koja se otkrije za vrijeme njihove aktivnosti, za koje vrijedi obveza, određena u pravu Unije ili u nacionalnom pravu, obavješćivanja javnih tijela, naročito u slučaju kaznenog djela.

3. Dotično nacionalno tijelo osigurava, ponajprije elektroničkim putem, potencijalnim korisnicima odgovarajući popis odabranih i imenovanih tijela iz članka 12. stavka 1.

Članak 14.

Pristup sustavu za savjetovanje poljoprivrednika

Korisnici i poljoprivrednici koji ne dobivaju potporu u okviru ZPP-a mogu se koristiti sustavom za savjetovanje poljoprivrednika na dobrovoljnoj osnovi.

Ne dovodeći u pitanje članak 99. stavak 2. četvrti podstavak, države članice mogu odrediti, u skladu s objektivnim kriterijima, kategorije korisnika koji imaju prednost pristupa sustavu za savjetovanje poljoprivrednika, uključujući mreže koje posluju s ograničenim resursima u smislu članaka 53., 55. i 56. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

U takvim slučajevima, države članice moraju osigurati da prednost imaju oni poljoprivrednici kojima je najmanje dostupan pristup bilo kojem drugom sustavu za savjetovanje, osim sustavu za savjetovanje poljoprivrednika.

Sustav za savjetovanje poljoprivrednika jamči korisnicima pristup savjetima koji se odnose na specifičnu situaciju njihovog poljoprivrednog imanja.

▼B

Članak 15.

Ovlasti Komisije

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o jedinstvenoj provedbi sustava za savjetovanje poljoprivrednika kako bi taj sustav postao u potpunosti funkcionalan.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA IV.

FINANCIJSKO UPRAVLJANJE FONDOVIMA

POGLAVLJE I.

EFJP

Odjeljak 1.

Financiranje rashoda

Članak 16.

Proračunska gornja granica

▼M4

1. Godišnju gornju granicu za rashode EFJP-a čine najviši iznosi koji su za nju utvrđeni u Uredbi (EU, Euratom) br. 1311/2013 i u uredbi koju donosi Vijeće na temelju članka 312. stavka 2. UFEU-a za godine od 2021. do 2027.

▼B

2. U slučaju da pravo Unije predviđa iznose koje treba oduzeti ili dodati iznosima iz stavka 1., Komisija donosi provedbene akte bez primjene postupka iz članka 116.,kojima se utvrđuje neto iznos raspoloživ za rashode EFJP na temelju podataka iz prava Unije.

Članak 17.

Mjesečna plaćanja

1. Komisija državama članicama stavlja na raspolaganje odobrena sredstva potrebna za financiranje rashoda iz članka 4. stavka 1. u obliku mjesečnih plaćanja, na temelju rashoda koji su ostvarile akreditirane agencije za plaćanja u referentnom razdoblju.

2. Do izvršenja mjesečnih plaćanja Komisije, države članice mobiliziraju resurse potrebne za rashode u skladu s potrebama svojih akreditiranih agencija za plaćanja.

Članak 18.

Postupak za mjesečna plaćanja

1. Ne dovodeći u pitanje primjenu članaka 51. i 52., Komisija izvršava mjesečna plaćanja za rashod koji su ostvarile akreditirane agencije za plaćanja u referentnom mjesecu.

▼B

2. Mjesečna plaćanja izvršavaju se svakoj državi članici najkasnije trećeg radnog dana drugog mjeseca nakon mjeseca u kojem su rashodi ostvareni. Rashodi koje su države članice ostvarile između 1. i 15. listopada računaju se kao da su učinjeni u mjesecu listopadu. Rashodi ostvareni između 16. i 31. listopada računaju se kao da su učinjeni u mjesecu studenom.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju mjesečna plaćanja koja ona izvršava na temelju izjave država članica o rashodima i podacima dostavljenim u skladu s člankom 102. stavkom 1., uzimajući u obzir smanjenja ili suspenzije primijenjene na temelju članka 41. ili bilo kakve druge ispravke. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

4. Komisija može donijeti provedbene akte bez primjene postupka iz članka 116., određujući dodatna plaćanja ili odbitke. U takvim se slučajevima obavješćuje odbor iz članka 116. stavka 1., na njegovom sljedećem sastanku.

Članak 19.

Administrativni i kadrovski troškovi

Fond ne snosi rashode za administrativne i kadrovske troškove ostvarene od strane država članica i korisnika potpore EFJP-a.

Članak 20.

Rashodi javnih intervencija

1. Kada u okviru zajedničke organizacije tržišta nije utvrđen iznos po jedinici, s obzirom na javnu intervenciju, EFJP financira dotičnu mjeru na temelju jedinstvenih standardnih iznosa na području cijele Unije, osobito za sredstva podrijetlom iz država članica, za otkup proizvoda za potrebe skladištenja i financiranje izdataka vezanih uz operacije skladištenja i prema potrebi, prerade intervencijskih proizvoda.

2. Kako bi se osiguralo financiranje rashoda javnih intervencija od strane EFJP-a, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata sukladno članku 115. s obzirom na:

(a) vrstu prihvatljivih mjera za financiranje od strane Unije i uvjete nadoknade;

(b) uvjete prihvatljivosti i metode izračuna na temelju stvarno proučenih podataka od strane agencija za plaćanja ili na temelju paušalnog iznosa koji utvrđuje Komisija, ili na temelju paušalnog ili nepaušalnog iznosa koji proizlazi iz sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva.

▼B

3. Kako bi se osiguralo pravilno upravljanje odobrenim sredstvima za EFJP u proračunu Unije, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se utvrđuju pravila o vrednovanju aktivnosti u vezi s javnom intervencijom, mjerama koje treba poduzeti u slučaju gubitka ili pogoršanja proizvoda u okviru javne intervencije te o određivanju iznosa za financiranje.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje iznose navedene u stavku 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

Članak 21.

Nabava satelitskih snimaka

Komisija i države članice moraju odobriti popis satelitskih snimaka koji se traži za provjere u skladu sa specifikacijama svake države članice.

Komisija bez naknade dostavlja te satelitske snimke kontrolnim tijelima ili dobavljačima usluga ovlaštenima od strane ovih tijela da ih predstavljaju.

Komisija i dalje ostaje vlasnik satelitskih snimaka te ih vraća po završenom poslu. Isto tako može omogućiti da se posao obavi poboljšanim tehnikama i radnim metodama u vezi s inspekcijom poljoprivrednih površina uz daljinsko istraživanje.

Članak 22.

Nadzor poljoprivrednih resursa

Mjere koje se financiraju sukladno članku 6. točki (c) imaju za cilj Komisiji pružiti sredstva za:

(a) upravljanje poljoprivrednim tržištima Unije u općem kontekstu;

(b) osiguravanje agroekonomskog i agrookolišnog praćenja poljoprivrednog zemljišta, uključujući agrošumarstvo i praćenje stanja usjeva kako bi se omogućila provedba procjene posebice kad se radi o prinosima i poljoprivrednoj proizvodnji;

(c) zajednički pristup tim procjenama u međunarodnom kontekstu, poput inicijativa koje koordiniraju Ujedinjeni narodi ili druge međunarodne agencije;

(d) doprinos transparentnosti svjetskih tržišta; te

(e) osiguranje tehnološkog praćenja agrometeorološkog sustava.

▼B

Mjere koje se financiraju sukladno članku 6. točki (c) odnose se na prikupljanje ili otkup podataka potrebnih za provedbu i nadzor ZPP-a, uključujući satelitske podatke i meteorološke podatke, stvaranje infrastrukture prostornih podataka i web-mjesta, provedbe posebnih studija o klimatskim uvjetima, daljinsko očitavanje koje se koristi kako bi se pomoglo u praćenju zdravlja tla i unapređenje agrometeoroloških i ekonometrijskih modela. Prema potrebi ove mjere treba provoditi u suradnji s nacionalnim laboratorijima i tijelima.

Članak 23.

Provedbene ovlasti

Komisija može donijeti provedbene akte kojima određuje:

(a) pravila koja se odnose na financiranje sukladno članku 6. točkama (b) i (c),

(b) postupak u okviru kojeg mjere iz članaka 21. i 22. treba provesti u svrhu ostvarenja predviđenih ciljeva,

(c) okvir kojim se uređuje nabava, unapređenje i korištenje satelitskih slika i meteoroloških podataka te na primjenjive rokove.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Odjeljak 2.

Proračunska disciplina

Članak 24.

Poštovanje gornje granice

1. Tijekom proračunskog postupka i provedbe proračuna, odobrena sredstva za rashode EFJP-a ne smiju prekoračiti iznos iz članka 16.

Svi zakonski instrumenti koje predloži Komisija ili koje donesu Europski parlament i Vijeće, Vijeće ili Komisija, a koji utječu na proračun EFJP-a, moraju biti u skladu s iznosom iz članka 16.

2. Kada pravo Unije određuje financijsku gornju granicu za poljoprivredne rashode države članice u eurima, takvi se iznosi nadoknađuju podložno toj gornjoj granici u eurima, a ako se primjenjuje članak 41., uz sve potrebne prilagodbe.

3. Nacionalne gornje granice za izravna plaćanja iz članka 7. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ispravljene za prilagodbe utvrđene u članku 26. ove Uredbe, smatraju se financijskom gornjom granicom u eurima.

▼B

Članak 25.

Pričuve za krize u poljoprivrednom sektoru

Pričuva namijenjena za pružanje dodatne potpore za poljoprivredni sektor u slučaju većih kriza koje utječu na poljoprivrednu proizvodnju ili distribuciju („pričuva za krize u sektoru poljoprivrede”) uspostavlja se primjenom, početkom svake godine, smanjenja izravnih plaćanja pomoću mehanizma financijske discipline iz članka 26.

Ukupan iznos pričuve je 2 800 milijuna eura u jednakim godišnjim obrocima od 400 milijuna eura (po cijenama iz 2011.) za razdoblje od 2014. do 2020. i uključen je u naslov 2. Višegodišnjeg financijskog okvira iz Priloga Uredbi (EZ, Euratom) br. 1311/2013.

Članak 26.

Financijska disciplina

▼M4

1. Kako bi se osiguralo poštovanje godišnjih gornjih granica iz članka 16. za financiranje rashoda povezanih s tržištem i izravnih plaćanja, utvrđuje se stopa prilagodbe za izravna plaćanja („stopa prilagodbe”) ako predviđanja za financiranje mjera financiranih u okviru podograničenja za određenu financijsku godinu upućuju na prekoračenje primjenjivih godišnjih gornjih granica.

▼M3

_____

3. Komisija do 30. lipnja kalendarske godine na koju se odnosi stopa prilagodbe donosi provedbene akte kojima utvrđuje stopu prilagodbe. Takvi provedbeni akti donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

4. Do 1. prosinca kalendarske godine na koju se odnosi stopa prilagodbe Komisija može, na temelju novih informacija, donijeti provedbene akte kojima se podešava stopa prilagodbe utvrđena u skladu sa stavkom 3. Ti provedbeni akti donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

▼B

5. Odstupajući od članka 169. stavka 3. četvrtog podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, države članice vraćaju odobrena sredstva prenesena u skladu s člankom 169. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 krajnjim korisnicima koji u financijskoj godini na koju se odobrena sredstva prenose podliježu stopi prilagodbe.

▼B

Nadoknada iz prvog podstavka primjenjuje se isključivo na krajnje korisnike u državama članicama u kojima se financijska disciplina primjenjuje prethodne financijske godine.

6. Komisija može donijeti provedbene akte kojima određuje uvjete koji se primjenjuju na odobrena sredstva prenesena u skladu s člankom 169. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 u svrhu financiranja rashoda utvrđenih u članku 4. stavku 1. točki (b) ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

7. Kod primjene ovog članka, iznos za pričuve za krize u sektoru poljoprivrede iz članka 25. mora biti uključen u određivanje stope prilagodbe. Svaki iznos koji nije dostupan za krizne mjere do kraja financijske godine isplaćuje se u skladu sa stavkom 5. ovog članka.

Članak 27.

Postupak proračunske discipline

1. Komisija zajedno s nacrtom proračuna za financijsku godinu N predstavlja Europskom parlamentu i Vijeću svoje prognoze za financijske godine N–1, N i N + 1.

2. Ako se prilikom sastavljanja nacrta proračuna za financijsku godinu N pokaže da postoji rizik da će iznos utvrđen u članku 16. financijske godine N biti prekoračen, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću ili Vijeću predlaže mjere nužne za osiguranje usklađenosti s tim iznosom.

3. Ako Komisija u bilo kojem trenutku smatra da postoji opasnost od prekoračenja iznosa iz članka 16. i da ne može poduzeti odgovarajuće mjere za ispravljanje stanja u okviru svojih ovlasti, Vijeću predlaže druge mjere za osiguranje usklađenosti s tim iznosom. Te mjere donosi Vijeće ako je pravna osnova relevantnih mjera članak 43. stavak 3. UFEU-a ili Europski parlament i Vijeće ako je pravna osnova relevantnih mjera članak 43. stavak 2. UFEU-a.

4. Ako zahtjevi država članica za nadoknade na kraju financijske godine N prekoračuju ili bi mogli prekoračiti iznos utvrđen u članku 16. Komisija:

(a) razmatra zahtjeve država članica u razmjeru s raspoloživim proračunom i u okviru takvog proračuna te donosi provedbene akte kojima privremeno utvrđuje iznos plaćanja za dotični mjesec;

(b) najkasnije do 28. veljače financijske godine N + 1, određuje stanje u svakoj državi članici s obzirom na financiranje Unije za financijsku godinu N;

▼B

(c) donosi provedbene akte kojima se određuje konačni iznos financiranja Unije i njegova raspodjelu na države članice na temelju jedinstvene stope financiranja Unije, u okviru raspoloživog proračuna za mjesečna plaćanja;

(d) provodi najkasnije u trenutku izvršenja mjesečnih plaćanja za ožujak godine N + 1,bilo kakvu kompenzaciju koju treba provesti s obzirom na države članice.

Provedbeni akti predviđeni u prvom podstavku točkama (a) i (c) donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

Članak 28.

Sustav ranog upozoravanja i praćenja

Kako bi osigurala da proračunska gornja granica iz članka 16. ne bude prekoračena, Komisija provodi mjesečni sustav ranog upozoravanja i nadzora za rashode EFJP-a.

U tu svrhu, Komisija početkom svake financijske godine utvrđuje profile mjesečnih rashoda koji se, prema potrebi, temelje na prosječnim mjesečnim rashodima tijekom prethodne tri godine.

Komisija Europskom parlamentu i Vijeću periodično podnosi izvješće s pregledom razvoja rashoda ostvarenih u vezi s profilima te procjenom predvidive provedbe za tekuću financijsku godinu.

Članak 29.

Referentni tečaj

1. Prilikom usvajanja nacrta proračuna ili dokumenta o izmjeni nacrta proračuna koji se odnosi na poljoprivredne rashode, Komisija za projekcije proračuna EFJP-a koristi prosječni tečaj između eura i američkog dolara zabilježen na tržištu tijekom posljednjeg tromjesečja koje završava najmanje 20 dana prije nego što Komisija donese dokument o proračunu.

2. Prilikom donošenja nacrta kojim se mijenja i dopunjuje proračun ili dokumenta o njegovoj izmjeni, Komisija, ako se ti dokumenti odnose na odobrena sredstva u vezi s mjerama iz članka 4. stavka 1. točke (a), primjenjuje:

(a) prosječni tečaj između eura i američkog dolara stvarno zabilježen na tržištu od 1. kolovoza prethodne financijske godine do kraja posljednjeg tromjesečja koje završava najmanje 20 dana prije nego što Komisija usvoji dokument o proračunu, a najkasnije 31. srpnja tekuće financijske godine, i

▼B

(b) prosječni tečaj stvarno zabilježen tijekom posljednjeg tromjesečja koje završava najmanje 20 dana prije nego što Komisija usvoji dokument o proračunu, kao prognozu za preostali dio financijske godine.

POGLAVLJE II.

EPFRR

Odjeljak 1.

Opće odredbe za efprr

Članak 30.

Nema dvostrukog korištenja sredstava

Rashodi koji se financiranju u okviru EPFRR-a ne podliježu bilo kakvom drugom financiranju iz proračuna Unije.

Članak 31.

Odredbe koje se primjenjuju na sva plaćanja

1. U skladu s člankom 77. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1303/2013, plaćanja koja vrši Komisija iz doprinosa EPFRR-a kako stoji u članku 5. ne prelaze proračunska izdvajanja.

Ta se plaćanja knjiže na najranije otvoreno proračunsko izdvajanje.

2. Primjenjuje se članak 84. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Odjeljak 2.

Financiranje programa ruralnog razvoja

Članak 32.

Financijski doprinos EPFRR-a

Financijski doprinos iz EPFRR-a za rashode programa ruralnog razvoja utvrđuje se za svaki program u okviru gornjih granica utvrđenih u pravu Unije o potpori EPFRR-a ruralnom razvoju.

Članak 33.

Proračunske obveze

Što se tiče proračunskih izdvajanja Unije za programe ruralnog razvoja, primjenjuje se članak 76. Uredbe (EU) br. 1303/2013.

▼B

Odjeljak 3.

Financijski doprinos programa ruralnog razvoja

Članak 34.

Odredbe koje se primjenjuju na plaćanja za programe ruralnog razvoja

1. Državama članicama odobravaju se sredstva za pokrivanje rashoda iz članka 5. u obliku predfinanciranja, privremenih plaćanja i plaćanja preostalog iznosa kako je opisano u ovom odjeljku.

2. Kombinirani ukupni iznos predfinanciranja i plaćanja tijekom provedbe ne smije prekoračiti 95 % doprinosa EPFRR-a svakom programu ruralnog razvoja.

Kada se dostigne gornja granica od 95 %, države članice nastavljaju dostavljati zahtjeve za plaćanje Komisiji.

Članak 35.

Predfinanciranje

1. Nakon odluke Komisije kojom se odobrava program ruralnog razvoja, Komisija plaća državi članici početni iznos predfinanciranja za cjelokupno programsko razdoblje. Taj početni iznos predfinanciranja mora se isplaćivati u obrocima kako slijedi:

(a) u 2014.: 1 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program i 1,5 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program kada država članica prima financijsku pomoć od 2010., u skladu s člancima 122. i 143. UFEU-a, ili iz Europskog instrumenta za financijsku stabilnost (EFSF), ili prima financijsku pomoć na dan 31. prosinca 2013. u skladu s člancima 136. i 143. TFEU-a;

(b) u 2015.: 1 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program i 1,5 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program kada država članica prima financijsku pomoć od 2010., u skladu s člancima 122. i 143. UFEU-a, ili iz EFSF-a, ili prima financijsku pomoć na dan 31. prosinca 2014. u skladu s člancima 136. i 143. UFEU-a;

(c) u 2016.: 1 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program.

Ako je program ruralnog razvoja donesen 2015. godine ili kasnije, prvi obroci će se isplaćivati u godini takvog donošenja.

2. Komisiji se vraća ukupni isplaćeni iznos predfinanciranja ako nisu nastali rashodi i ako nije dostavljena izjava o izdacima za program ruralnog razvoja u roku od 24 mjeseca od datuma kada je Komisija isplatila prvi obrok iznosa predfinanciranja.

▼B

3. Kamate koje se ostvare u vezi s predfinanciranjem knjiže se na dotični program ruralnog razvoja i oduzimaju se od iznosa javnih rashoda navedenog u završnoj izjavi o rashodima.

4. Ukupni iznos predfinanciranja poravnava se prije završetka programa ruralnog razvoja, u skladu s postupkom iz članka 51. ove Uredbe.

Članak 36.

Privremena plaćanja

1. Privremena plaćanja izvršavaju se za svaki program ruralnog razvoja. Izračunavaju se primjenom stope sufinanciranja za svaku mjeru na nastale javne rashode koji se na tu mjeru odnose kako je navedeno u članku 59. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

2. Ovisno o raspoloživosti proračunskih sredstava, Komisija, uzimajući u obzir smanjenja i suspenzije primijenjene u skladu s člankom 41. izvršava privremena plaćanja u svrhu nadoknade nastalih rashoda akreditiranih agencija za plaćanja tijekom provedbe programa.

3. Svako privremeno plaćanje Komisije podliježe usklađenju sa sljedećim zahtjevima:

(a) slanjem izjave o rashodima s potpisom akreditirane agencije za plaćanja Komisiji, u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (c);

(b) neprekoračenjem ukupnog doprinosa EPFRR-a za svaku mjeru tijekom cjelokupnog trajanja dotičnog programa;

(c) slanjem zadnjeg godišnjeg izvješća Komisiji o napretku u provedbi programa ruralnog razvoja.

4. Ako jedan od zahtjeva iz stavka 3. nije ispunjen, Komisija o tome odmah obavješćuje akreditiranu agenciju za plaćanja i koordinacijsko tijelo, ako je imenovano. Ako se ne ispoštuje neki od zahtjeva iz stavka 3. točaka (a) ili (c), izjava o rashodima smatra se neprihvatljivom.

5. Ne dovodeći u pitanje primjenu članaka 51. i 52., Komisija izvršava privremena plaćanja u roku od 45 dana od knjiženja izjave o rashodima za koju su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka.

6. Akreditirane agencije za plaćanja pripremaju prijelazne izjave o rashodima za programe ruralnog razvoja i šalju ih Komisiji izravno ili uz posredovanje koordinacijskog tijela, ako je imenovano, u roku koji određuje Komisija.

▼B

Komisija donosi provedbene akte kojima određuje rokove u kojima akreditirane agencije za plaćanja trebaju poslati te prijelazne izjave o rashodima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

Izjave o rashodima odnose se na rashode koje su imale akreditirane agencije za plaćanja u svakom od dotičnih razdoblja. Međutim, u slučajevima u kojima se rashodi iz članka 65. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1303/2013 ne mogu prijaviti Komisiji tijekom dotičnog razdoblja zbog očekivanja odobrenja izmjene programa od strane Komisije, moguće ga je prijaviti u sljedećim razdobljima.

Prijelazne izjave o izdacima koje se odnose na rashode nastale od 16. listopada nadalje knjiže se u proračun sljedeće godine.

7. Primjenjuje se članak 83. Uredbe (EZ) br. 1303/2013.

Članak 37.

Plaćanje preostalog iznosa i zaključenje programa

1. Po primitku zadnjeg godišnjeg izvješća o napretku u provedbi programa ruralnog razvoja i ovisno o raspoloživosti proračunskih sredstava Komisija isplaćuje prestali iznos, na temelju važećeg financijskog plana, godišnjih financijskih izvješća za zadnju godinu provedbe dotičnog programa ruralnog razvoja i odgovarajuće odluke o poravnanju. Ova se izvješća dostavljaju Komisiji najkasnije 6 mjeseci nakon konačnog datuma za prihvatljivost rashoda sukladno članku 65. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i obuhvaćaju rashode koje je agencija za plaćanja imala do posljednjeg datuma za prihvatljivost rashoda.

2. Preostali se iznos plaća najkasnije u roku od šest mjeseci nakon što Komisija primi podatke i dokumente iz stavka 1. ovog članka, a zadnje je godišnje financijsko izvješće poravnato. Ne dovodeći u pitanje članak 38. stavak 5., Komisija u roku od šest mjeseci opoziva izdvojena sredstva preostala nakon plaćanja preostalog iznosa.

3. Ako Komisija u vremenskom roku navedenom u stavku 1. ne zaprimi zadnje godišnje izvješće o napretku i dokumente potrebne za poravnanje računa zadnje godine izvođenja programa, obveza za preostali iznos automatski prestaje u skladu s člankom 38.

Članak 38.

Automatski opoziv programa ruralnog razvoja

1. Komisija automatski opoziva dio proračunskog izdvajanja za program ruralnog razvoja koji nije iskorišten za predfinanciranje ili privremena plaćanja, ili za koji nije predočena izjava o rashodima koja ispunjava uvjete iz članka 36. stavka 3. u vezi s rashodima nastalima do 31. prosinca treće godine nakon godine proračunskog izdvajanja.

▼B

2. Dio proračunskog izdvajanja koji je još uvijek raspoloživ posljednjeg dana za prihvatljivost rashoda u skladu s člankom 65. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 za koje izjava o rashodima još nije predočena u roku od 6 mjeseci nakon tog datuma automatski se opoziva.

▼M3

3. U slučaju sudskog postupka ili upravne žalbe sa suspenzivnim učinkom, rok za automatski opoziv izdvojenih sredstava iz stavka 1. ili stavka 2. prekida se u pogledu iznosa za dotične operacije tijekom trajanja tog postupka ili te upravne žalbe ako Komisija primi obrazloženu obavijest države članice do 31. siječnja godine N + 4.

▼B

4. Pri izračunu automatskog opoziva izdvojenih sredstava ne uzima se u obzir:

(a) dio proračunskih izdvajanja za koja je predočena izjava o rashodima, ali čiju je nadoknadu Komisija smanjila ili suspendirala na dan 31. prosinca godine N + 3;

(b) dio proračunskih izdvajanja koji agencija za plaćanja nije mogla isplatiti zbog više sile koja ozbiljno utječe na provedbu programa ruralnog razvoja. Nacionalna tijela koja se pozivaju na višu silu moraju dokazati njezine izravne posljedice na provedbu cijelog programa ili njegova dijela.

Država članica šalje Komisiji podatke o iznimkama u skladu s prvim podstavkom do 31. siječnja za iznose koje je prijavila do kraja prethodne godine.

5. Komisija pravodobno obavješćuje države članice o postojanju opasnosti od automatskog opoziva izdvojenih sredstava. Obavješćuje ih o predmetnom iznosu koji proizlazi iz njezinih podataka. Države članice imaju rok od dva mjeseca od primitka ove informacije da se suglase s predmetnim iznosom ili iznesu primjedbe. Komisija provodi automatski opoziv izdvojenih sredstava najkasnije devet mjeseci nakon posljednjeg roka iz stavaka od 1. do 3.

6. U slučaju automatskog opoziva izdvojenih sredstava, doprinos EPFRR-a u predmetnom programu ruralnog razvoja umanjuje se za iznos automatskog opoziva izdvojenih sredstava za dotičnu godinu. Država članica priprema revidirani plan financiranja u kojem je smanjeni iznos potpore razdijeljen na mjere koji Komisija treba odobriti. Ako to ne učini, Komisija razmjerno smanjuje iznose dodijeljene svakoj mjeri.

▼B

POGLAVLJE III.

Zajedničke odredbe

Članak 39.

Poljoprivredna financijska godina

Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe o izjavama o rashodima i prihodima koje se odnose na javnu intervenciju koju određuje Komisija sukladno članku 46. stavku 6. točki (a), poljoprivredna financijska godina obuhvaća plaćene izdatke i primljene prihode, knjižene u proračune Fondova od strane agencija za plaćanja u odnosu na financijsku godinu „N” koja počinje 16. listopada godine „N-1”, a završava 15. listopada godine „N”.

Članak 40.

Poštovanje rokova plaćanja

Ako pravo Unije utvrđuje rokove plaćanja, sva plaćanja korisnicima od strane agencija za plaćanja prije najranijeg mogućeg datuma plaćanja i nakon najkasnijeg mogućeg datuma plaćanja znači da takva plaćanja nisu prihvatljiva za financiranje Unije, osim u slučajevima, uvjetima i ograničenjima koje treba utvrditi u skladu s načelom proporcionalnosti.

Kako bi rashodi nastali prije najranijeg mogućeg datuma plaćanja ili nakon najkasnijeg mogućeg datuma plaćanja bili prihvatljivi za financiranje od strane Unije, uz istovremeno ograničavanje financijskog učinka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115., odstupajući od pravila iz prvog stavka.

Članak 41.

Smanjenje i suspenzija mjesečnih i privremenih plaćanja

1. Kada Komisija na temelju izjava o rashodima ili podataka iz članka 102. može utvrditi da su rashode ostvarila tijela koja nisu akreditirane agencije za plaćanja, da razdoblja za plaćanje ili financijske gornje granice određene u pravu Unije nisu poštovane ili da su rashodi ostvareni na neki drugi način, a ne u skladu s pravilima Unije, Komisija može smanjiti ili suspendirati mjesečna ili privremena plaćanja dotičnoj državi članicu okviru provedbenih akata koji se tiču mjesečnih plaćanja navedenih u članku 18. stavku 3. ili u okviru privremenih plaćanja iz članka 36. nakon što državi članici omogući očitovanje.

Ako Komisija na temelju izjava o rashodima ili podataka iz članka 102. ne može utvrditi jesu li rashodi nastali u skladu s pravilima Unije, Komisija mora tražiti da dotična država članica dostavi dodatne podatke i podnese komentare u roku koji ne smije biti kraći od 30 dana. Ako država članica ne odgovori Komisiji u određenom roku ili

▼B

ako se odgovor smatra nezadovoljavajućim ili pokazuje da rashodi nisu nastali u skladu s pravilima Unije, Komisija može smanjiti ili suspendirati mjesečna ili privremena plaćanja dotičnoj državi članici u okviru provedbenih akata koji se tiču mjesečnih plaćanja iz članka 18. stavka 3. ili u okviru privremenih plaćanja iz članka 36.

2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se smanjuju ili suspendiraju mjesečna ili privremena plaćanja nekoj državi članici ako jedna ili više ključnih komponenti dotičnog nacionalnog sustava kontrole ne postoji ili nije učinkovita zbog težine ili postojanosti utvrđenih nedostataka ili postoje slični ozbiljni nedostaci u sustavu za nadoknadu neurednih plaćanja i ako je zadovoljen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) nedostaci iz prvog podstavka kontinuirano se pojavljuju i zbog njih su donesena barem dva provedbena akta temeljem članka 54., isključujući rashode predmetne države članice iz okvira financiranja Unije; ili

(b) Komisija zaključi da dotična država članica nije u stanju provesti potrebne sanacijske mjere u neposrednoj budućnosti, u skladu s akcijskim planom s jasnim pokazateljima napretka koji će se utvrditi uz savjetovanje s Komisijom.

Smanjenje ili suspenzija primjenjuju se na relevantne rashode koje je ostvarila agencija za plaćanja ako nedostaci postoje u roku koji treba odrediti provedbenim aktima iz ovog stavka, a koji ne smije biti duži od dvanaest mjeseci. Ako uvjeti za smanjenje ili suspenziju i dalje ostaju ispunjeni, Komisija može donijeti provedbene akte kojima se produljuje to razdoblje za daljnje razdoblje koje ne prelazi dvanaest mjeseci. Smanjenje ili suspenzija ne produljuju se ako se ti uvjeti više ne ispunjavaju.

Provedbeni akti iz ovog stavka donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

Prije donošenja provedbenih akata navedenih u ovom stavku, Komisija obavješćuje dotičnu državu članicu o svojoj namjeri i traži njezin odgovor u roku koji ne smije biti kraći od 30 dana.

Provedbeni akti kojima se određuju mjesečna plaćanja iz članka 18. stavka 3. ili privremena plaćanja iz članka 36. uzimaju u obzir provedbene akte donesene prema ovom stavku.

3. Smanjenja i suspenzije u okviru ovog članka primjenjuju se u skladu s načelom proporcionalnosti te ne dovode u pitanje primjenu članaka 51. i 52.

4. Smanjenja i suspenzije prema ovom članku ne dovode u pitanje članke 19., 22. i 23. Uredbe (EU) br. 1303/2013.

▼B

Suspenzije iz članaka 19. i 22. Uredbe (EU) br. 1303/2013 primjenjuju se sukladno postupku iz stavka 2. ovog članka.

Članak 42.

Suspenzija plaćanja u slučaju kasnog podnošenja zahtjeva

Ako zakonodavstvo u sektoru poljoprivrede zahtijeva od država članica da dostave, u određenom vremenskom razdoblju, podatke o broju provjera provedenih na temelju članka 59. i njihovom ishodu, i ako države članice prekorače to razdoblje, Komisija može suspendirati mjesečna plaćanja iz članka 18. ili privremena plaćanja iz članka 36., pod uvjetom da je Komisija državama članicama stavila na raspolaganje sve podatke, obrasce i objašnjenja koja su im potrebna za sastavljanje relevantnih statističkih podataka dovoljno rano prije početka referentnog razdoblja. Iznos koji će se suspendirati ne prelazi 1,5 % rashoda za koje relevantni statistički podaci nisu poslani na vrijeme. Komisija prilikom primjene suspenzije postupa u skladu s načelom proporcionalnosti vodeći računa o stupnju odgode. Konkretno, uzet će se u obzir ugrožava li kasno podnošenje podataka mehanizam godišnjeg razrješenja proračuna. Prije suspenzije mjesečnog plaćanja Komisija o tome obavješćuje dotičnu državu članicu u pisanom obliku. Komisija nadoknađuje suspendirane iznose nakon što od dotične države članice zaprimi statističke podatke, pod uvjetom da dani primitka nisu kasniji od 31. siječnja sljedeće godine.

Članak 43.

Namjena prihoda

1. Za potrebe članka [18.] Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, „namjenski prihodi” znače:

▼M3

(a) iznosi koji se moraju uplatiti u proračun Unije s pripadajućim kamatama, na temelju članaka 40., 52. i 54. te, u pogledu rashoda u okviru EFJP-a, na temelju članka 41. stavka 2. i članka 51.

▼B

(b) iznosi koji su naplaćeni ili nadoknađeni prema dijelu II. glavi I. poglavlju III. odjeljku III. Uredbe (EZ) br. 1234/2007.

(c) iznosi koji su prikupljeni uslijed kazni u skladu s posebnim pravilima u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu Unije, osim ako to zakonodavstvo izričito ne određuje da te iznose moraju zadržati države članice;

(d) iznosi koji odgovaraju kaznama koje se primjenjuju u skladu s pravilima o višestrukoj sukladnosti navedenima u glavi VI. poglavlju II. što se tiče rashoda u okviru EFJP-a;

(e) svako sredstvo osiguranja, polog ili jamstvo položeno u skladu sa pravom Unije usvojeno u okviru ZPP-a, isključujući ruralni razvoj, koje je nakon toga u cijelosti izgubljeno. Međutim, države članice zadržavaju u cijelosti sredstva osiguranja koja se predaju pri izdavanju dozvola za izvoz ili uvoz ili tijekom natječajnog postupka čija je jedina svrha da ponuditelji podnesu ozbiljne ponude.

▼B

2. Iznosi iz stavka 1. uplaćuju se u proračun Unije, a u slučaju ponovnog korištenja koriste se isključivo za financiranje rashoda EFJP-a ili EPFRR-a.

3. Ova uredba primjenjuje se na odgovarajući način na namjenski prihod iz stavka 1.

4. Što se tiče EFJP-a, članci 170. i 171. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 primjenjuju se *mutatis mutandis* na knjiženje namjenskih prihoda iz ove Uredbe.

Članak 44.

Vođenje zasebnih knjiga

Svaka agencija za plaćanja vodi zasebne knjige za odobrena sredstva u proračunu Unije za Fondove.

Članak 45.

Mjere informiranja

1. Davanje informacija financirano u skladu s člankom 6. točkom (e) ima naročito za cilj pomoći u objašnjavanju, provedbi i razvijanju ZPP-a i podizanju javne svijesti o njezinom sadržaju i njezinim ciljevima te politike, ponovno uspostaviti povjerenje potrošača nakon kriza putem informativnih kampanja, obavješćivati poljoprivrednike i druge zainteresirane strane koji djeluju u ruralnim područjima te promicati europski model poljoprivrede i o njemu educirati građane.

Ono omogućuje pružanje koherentnih, objektivnih i sveobuhvatnih informacija unutar i izvan Unije, kako bi se pružila točna i cjelovita slika o ZPP-u.

2. Mjere iz stavka 1. mogu sadržavati:

(a) godišnji radni programi ili neke druge posebne mjere koje prezentiraju treće strane;

(b) aktivnosti koje se provode na inicijativu Komisije.

Te mjere koje su propisane zakonom ili one koje su već financirane prema nekoj drugoj aktivnosti Unije isključuju se.

Kako bi se implementirale aktivnosti iz točke (b) Komisiji mogu pomagati vanjski stručnjaci.

Mjere iz prvog podstavka također doprinose korporativnoj komunikaciji političkih prioriteta Unije pod uvjetom da su povezane s općim ciljevima ove Uredbe.

▼B

3. Komisija je dužna do 31. listopada svake godine objaviti poziv za podnošenje prijedloga u skladu s uvjetima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012.

4. Odbor iz članka 116. stavka 1. mora se obavješćivati o mjerama koje se predviđaju i poduzimaju u skladu s ovim člankom.

5. Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi ovog članka svake dvije godine.

Članak 46.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se uzeo u obzir prihod koji su prikupile agencije za plaćanja za proračun Unije pri izvršavanju plaćanja na osnovi izjava o rashodima koje su podnijele države članice, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz uvjete prema kojima se određeni tipovi rashoda i prihoda prema Fondovima trebaju nadoknaditi.

2. Kako bi se omogućila pravedna distribucija odobrenih sredstava koja su na raspolaganju državama članicama, ako proračun Unije nije odobren na početku financijske godine ili ako ukupni iznos predviđenih obveza prekoračuje graničnu vrijednost iz članka 170. stavka 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2013, Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. ove Uredbe o odredbama o metodi važećoj za obveze i plaćanje iznosa.

3. Kako bi se provjerila dosljednost podataka vezanih uz rashode odnosno druge podatke iz ove Uredbe koje su države članice dostavile, Komisija je ovlaštena u slučaju nepoštovanja obveze o obavješćivanju Komisije u skladu s člankom 102. donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. o odgodi mjesečnih plaćanja državama članicama iz članka 42. u pogledu rashoda temeljem EFJP-a i uvjetima koji uređuju smanjenje ili suspenziju od strane Komisije privremenih plaćanja državama članicama u okviru EPFRR-a iz tog članka.

4. Pri primjeni članka 42., a kako bi se osiguralo poštovanje načela proporcionalnosti, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte sukladno članku 115. koji se odnose na pravila o:

(a) popisu mjera obuhvaćenih člankom 42.;

(b) stopi suspenzije plaćanja navedenih u tom članku.

5. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju dodatne pojedinosti o obvezama iz članka 44. kao i posebne uvjete koji vrijede za podatke koje treba knjižiti na račune agencija za plaćanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

▼B

6. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) pravila o financiranju i vođenju računovodstva za interventne mjere u obliku javnog skladištenja, kao i o drugim rashodima financiranima u okviru EFJP-a i EPFRR-a;

(b) uvjetima kojim se uređuje provedba postupka automatskog opoziva izdvojenih sredstava;

(c) postupku i drugim praktičnim detaljima za pravilno funkcioniranje mehanizma iz članka 42.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

POGLAVLJE IV.

Poravnanje računa

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 47.

Provjere na licu mjesta koje provodi Komisija

1. Ne dovodeći u pitanje provjere koje države članice provode prema nacionalnim pravu, uredbama i administrativnim propisima ili članku 287. UFEU-a, kao i sve provjere koje se provode na temelju članka 322. UFEU-a ili na temelju Uredbe Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ([1]), Komisija može organizirati provjere na licu mjesta u državama članicama kako bi konkretno utvrdila:

(a) usklađenost administrativnih praksi s pravilima Unije;

(b) postojanje potrebnih pratećih dokumenata i njihovu povezanost s operacijama koje se financiraju iz EFJP-a ili EPFRR-a;

(c) uvjete pod kojima se poduzimaju i provjeravaju operacije koje se financiraju iz EFJP-a ili EPFRR-a.

(d) pridržava li se agencija za plaćanja uvjeta za akreditaciju propisanih u članku 7. stavku 2. i primjenjuje li država članica odredbe članka 7. stavka 5. pravilno.

Osobe koje Komisija ovlasti za provedbu provjera na licu mjesta u njezino ime ili službenici Komisije koji djeluju u okviru dodijeljenih ovlasti imaju pristup knjigama i svim drugim dokumentima, uključujući dokumente i metapodatke sastavljene ili primljene i pohranjene na elektroničkom mediju, koji se odnose na rashode koji se financiraju iz EFJP-a ili EPFRR-a.

([1]) Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

▼B

Ovlasti za provedbu provjera na licu mjesta ne utječu na primjenu nacionalnih odredbi koje zadržavaju određene aktivnosti za posebno imenovane službenike u skladu s nacionalnim pravom. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 ([1]) Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96, osobe koje je Komisija ovlastila da djeluju u njezino ime, ne sudjeluju, inter alia, u kućnim posjetima ili formalnom ispitivanju osoba na temelju prava dotične države članice. Međutim, one imaju pristup tako dobivenim podacima.

2. Komisija o provjeri na licu mjesta pravodobno obavješćuje dotičnu državu članicu ili državu članicu na čijem se području provjera treba provesti, uzimajući u obzir administrativni učinak na agencije za plaćanja pri organiziranju provjera. U provjerama mogu sudjelovati službenici dotične države članice.

Na zahtjev Komisije i uz suglasnost države članice, nadležna tijela te države članice provode dodatne provjere ili istrage u vezi s operacijama na koje se odnosi ova Uredba. U tim provjerama mogu sudjelovati službenici Komisije ili osobe koje je Komisija ovlastila da djeluju u njezino ime.

S ciljem poboljšanja provjera, Komisija može uz suglasnost predmetnih država članica zahtijevati pomoć tijela tih država članica za određene provjere ili istrage.

Članak 48.

Pristup informacijama

1. Države članice stavljaju Komisiji na raspolaganje sve potrebne podatke za uredno funkcioniranje Fondova te poduzimaju sve odgovarajuće mjere za olakšavanje provjera koje Komisija smatra primjerenima u vezi s upravljanjem financiranja Unije, uključujući provjere na licu mjesta.

2. Države članice Komisiji na zahtjev dostavljaju zakone, uredbe i administrativne propise koje su usvojile radi provedbe akata Unije koji se odnose na ZPP, ako ti akti imaju financijski učinak na EFJP ili EPFRR.

3. Države članice Komisiji stavljaju na raspolaganje podatke o uočenim nepravilnostima i slučajevima sumnje na prijevaru te o poduzetim mjerama za povrat neopravdanih plaćanja u vezi s tim nepravilnostima i prijevarama u skladu s III. odjeljkom ovog poglavlja.

([1]) Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

▼B

Članak 49.

Pristup dokumentima

Akreditirane agencije za plaćanja čuvaju prateće dokumente o izvršenim plaćanjima i dokumente o provođenju administrativnih i fizičkih provjera koje propisuje pravo Unije, te navedene dokumente i podatke stavljaju na raspolaganje Komisiji. Ti se prateći dokumenti mogu čuvati u elektroničkom obliku pod uvjetima koje je propisala Komisija na temelju članka 50. stavka 2.

Ako te dokumente čuva tijelo koje djeluje po ovlaštenju agencije za plaćanja i zaduženo je za odobravanje rashoda, to tijelo šalje akreditiranoj agenciji za plaćanja izvješća o broju obavljenih provjera, njihovom sadržaju i poduzetim mjerama u pogledu rezultata.

Članak 50.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se osigurala ispravna i učinkovita primjena odredaba koje se odnose na provjere na licu mjesta i pristup dokumentima i podacima navedenim u ovom poglavlju, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se dopunjuju određene obveze koje države članice moraju ispuniti prema ovom poglavlju.

2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) postupcima koji se odnose na posebne obveze kojih se države članice moraju pridržavati u vezi s provjerama iz ovog poglavlja;

(b) postupcima koji se odnose na obveze suradnje kojih se države članice moraju pridržavati u svrhu provedbe članaka 47. i 48.;

(c) postupcima i drugim praktičnim detaljima u pogledu obveze izvješćivanja iz članka 48. stavka 3.;

(d) uvjetima pod kojima se trebaju čuvati prateći dokumenti iz članka 49. uključujući njihov oblik i razdoblje pohrane.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Odjeljak II.

Poravnanje

Članak 51.

Poravnanje računa

Komisija prije 31. svibnja godine koja slijedi nakon predmetne proračunske godine te na temelju podataka dostavljenih u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (c) donosi provedbene akte koji sadrže njezinu

▼B

odluku o poravnanju računa akreditiranih agencija za plaćanja. Ti provedbeni akti obuhvaćaju cjelovitost, točnost i istinitost podnesenih godišnjih financijskih izvješća i ne dovode u pitanje sadržaj odluka donesenih naknadno u skladu s člankom 52.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

Članak 52.

Potvrda o sukladnosti

1. Ako otkrije da rashodi iz članka 4. stavka 1. i članka 5. nisu nastali u skladu s pravom Unije te, u slučaju EPFRR-a, nisu nastali u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom iz članka 85. Uredbe (EU) br. 1303/2103, Komisija donosi provedbene akte kojima određuje iznose koje treba isključiti iz financiranja Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

2. Komisija procjenjuje iznose koji se isključuju na temelju težine zabilježene neusklađenosti. Uzima u obzir vrstu povrede te financijsku štetu prouzročenu Uniji. Isključivanje se temelji na utvrđivanju iznosa koji su neopravdano potrošeni i, ako te iznose nije moguće utvrditi uz razmjerne napore, može primijeniti esktrapolacijske ili paušalne ispravke. Paušalni ispravci primjenjuju se samo ako zbog prirode slučaja ili zbog toga što država članica nije dostavila Komisiji potrebne informacije nije moguće uz razmjeran napor preciznije utvrditi financijsku štetu prouzročenu Uniji.

3. Prije donošenja odluke o odbijanju financiranja, nalazi inspekcije Komisije i odgovori države članice priopćuju se u pisanom obliku, nakon čega dvije strane nastoje postići dogovor o mjerama koje je potrebno poduzeti. U tom trenutku u postupku države članice imaju priliku pokazati da je stvarni razmjer nepoštovanja manji od procjene Komisije.

Ako se ne postigne dogovor, država članica može zatražiti pokretanje postupka usklađivanja međusobnih stajališta unutar roka od četiri mjeseca. Izvješće o ishodu postupka podnosi se Komisiji. Komisija uzima u obzir preporuke iz izvješća prije donošenja odluke o mogućem odbijanju financiranja i daje obrazloženje ako odluči ne slijediti te preporuke.

4. Financiranje se ne može odbiti za:

(a) rashode iz članka 4. stavka 1. koji su nastali više od 24 mjeseca prije nego što je Komisija pisano obavijestila državu članicu o nalazima svoje inspekcije;

▼B

(b) rashode za višegodišnje mjere koji su obuhvaćeni člankom 4. stavkom 1. ili programima iz članka 5., pri čemu konačna obveza primatelja nastaje više od 24 mjeseca prije nego što Komisija pisanim putem obavijesti državu članicu o nalazima svoje inspekcije;

(c) rashode za mjere predviđene u programima iz članka 5., osim onih iz ovog stavka točke (b), za koje se plaćanje ili, ovisno o slučaju, plaćanje preostalog iznosa od strane agencije za plaćanja izvršava više od 24 mjeseca prije nego što Komisija pisanim putem obavijesti državu članicu o nalazima svoje inspekcije.

5. Stavak 4. ne primjenjuje se u slučaju:

(a) nepravilnosti iz ovog poglavlja odjeljka III.;

(b) nacionalnih potpora za koje je Komisija započela postupak iz članka 108. stavka 2. UFEU-a ili kršenja obveza u vezi kojih je Komisija poslala službenu opomenu državi članici u skladu s člankom 258. UFEU-a;

(c) kršenja obveza od strane država članica prema glavi V. poglavlju III. ove Uredbe pod uvjetom da Komisija pisanim putem obavijesti državu članicu o nalazima svoje inspekcije u roku od 12 mjeseci nakon prijema izvješća države članice o rezultatima provjere dotičnih rashoda.

Članak 53.

Ovlasti Komisije

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o provedbi:

(a) poravnanja računa iz članka 51. u vezi s mjerama koje treba poduzeti vezano uz donošenje odluke i njenu provedbu, uključujući razmjenu informacija između Komisije i država članica te rokova koje treba poštovati;

(b) potvrde o sukladnosti iz članka 52. u vezi s mjerama koje treba poduzeti u vezi s donošenjem odluke i njene provedbe, uključujući i razmjenu informacija između Komisije i država članica i rokove koje treba poštovati, kao i pomirbu postupka iz tog članka, uključujući osnivanje, zadatke, sastav i organizaciju rada tijela za mirenje.

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

3. Kako bi se Komisiji omogućilo da zaštiti financijski interes Unije i osigura učinkovitu primjenu odredaba koje se odnose na potvrdu o sukladnosti iz članka 52., Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s kriterijima i metodologijom za primjenu ispravaka.

▼B

Odjeljak III.

Nepravilnosti

Članak 54.

Zajedničke odredbe

1. Za sva neopravdana plaćanja nakon pojavljivanja nepravilnosti ili nepažnje, države članice zahtijevaju povrat od korisnika u roku 18 mjeseci nakon što su agencija za plaćanja ili tijelo odgovorno za povrat odobrili i, ovisno o slučaju, zaprimili izvještaj o kontroli ili sličan dokument u kojemu se navodi da je došlo do nepravilnosti. Odgovarajući iznosi evidentiraju se, u vrijeme zahtjeva za povratom, u knjizi dužnika agencije za plaćanja.

2. Ako do povrata nije došlo u roku od četiri godine od datuma zahtjeva za povrat ili u roku od osam godina od kada je povrat predmet tužbe na nacionalnim sudovima, 50 % financijskih posljedica izostanka povrata snosi dotična država članica, a 50 % proračun Unije, ne dovodeći u pitanje zahtjev da dotična država članica mora provoditi postupke povrata u skladu s člankom 58.

Ako je u okviru postupka povrata konačnim upravnim ili pravnim instrumentom ustanovljeno nepostojanje nepravilnosti, dotična država članica prijavljuje Fondovima financijski teret koji snosi kao rashode u skladu s prvim podstavkom.

Međutim, ako povrat nije moguće izvršiti u rokovima iz prvog podstavka iz razloga koji nisu povezani s dotičnom državom članicom, a iznos za povrat premašuje 1 milijun EUR, Komisija može na zahtjev države članice produljiti rokove do polovice prvobitno predviđenog roka.

3. Iz propisno opravdanih razloga države članice mogu odlučiti ne provoditi postupak povrata. Takva se odluka može donijeti samo u sljedećim slučajevima:

(a) ako već nastali troškovi ili troškovi koji će vjerojatno nastati prekoračuju iznos povrata, koji će se uvjet smatrati zadovoljenim ako:

i. iznos koji korisnik mora vratiti u smislu pojedinačnih plaćanja u programu potpore ili mjeri pomoći, ne uključujući kamate, ne premašuje 100 EUR; ili

▼M3

ii. iznos koji korisnik mora vratiti u okviru pojedinačnog plaćanja u programu potpore ili mjeri pomoći bez kamata iznosi između 100 EUR i 250 EUR i dotična država članica primjenjuje prag čija je vrijednost jednaka ili viša od iznosa koji na temelju njezina nacionalnog prava treba vratiti radi nepotraživanja državnih dugova.

▼B

(b) ako je povrat nemoguć zbog nesolventnosti, zabilježene i priznate prema nacionalnom pravu, dužnika ili osoba zakonski odgovornih za nepravilnost.

Ako se odluka iz prvog podstavka ovog stavka donese prije nego što se na nepodmireni iznos primjene pravila iz stavka 2., financijske posljedice neizvršenog povrata snosi proračun Unije.

4. Države članice u godišnjim financijskim izvješćima koja šalju Komisiji prema članku 102. stavku 1. točki (c) podtočki iv. navode iznose koje snose prema stavku 2. ovog članka. Komisija provjerava je li to učinjeno i poduzima potrebne prilagodbe u provedbenom aktu iz članka 51.

5. Komisija može, ako je poštovan postupak iz članka 52. stavka 3., donijeti provedbene akte kojima se iz financiranja Unije isključuju iznosi za koje se opći proračun Unije tereti u sljedećim slučajevima:

(a) ako se država članica ne pridržava vremenskih rokova iz stavka 1;

(b) ako smatra da odluka države članice o neizvršenju povrata u skladu sa stavkom 3. nije opravdana;

(c) ako smatra da je nepravilnost ili neizvršen povrat posljedica nepravilnosti ili nepažnje upravnih vlasti ili drugog službenog tijela države članice.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

Članak 55.

Odredbe specifične za EFJP

Iznosi vraćeni zbog nepravilnosti ili nepažnje i pripadajuće kamate pripisuju se agenciji za plaćanja koja ih knjiži kao prihode namijenjene EFJP-u u mjesecu stvarnog primitka novca.

Države članice mogu pri plaćanju u proračun Unije kako je navedeno u prvom stavku zadržati 20 % odgovarajućih iznosa kao paušalne troškove povrata, osim u slučajevima nepravilnosti ili nepažnje upravnih vlasti ili drugih službenih tijela.

▼B

Članak 56.

Odredbe specifične za EPFRR

U slučaju otkrivanja nepravilnosti ili nepažnje u operacijama ili programima ruralnog razvoja, države članice provode financijske prilagodbe cjelovitim ili djelomičnim ukidanjem predmetnog financiranja Unije. Države članice uzimaju u obzir vrstu i težinu otkrivenih nepravilnosti i razinu financijskog gubitka za EPFRR.

Iznosi financiranja Unije u okviru EPFRR-a koji su ukinuti te vraćeni iznosi kao i pripadajuće kamate ponovno se dodjeljuju predmetnom programu. Međutim, države članice mogu ponovno koristiti ukinuta ili povraćena sredstva Unije samo za operaciju u okviru istog programa ruralnog razvoja i pod uvjetom da se sredstva ne koriste ponovno za aktivnosti koje su bile predmet financijske prilagodbe. Nakon završetka programa ruralnog razvoja, država članica vraća iznose koji su vraćeni u proračun Unije.

Članak 57.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se osigurala točna i učinkovita primjena odredbi vezanih za uvjete povrata neopravdanih plaćanja i pripadajućih kamata, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s posebnim obvezama koje moraju poštovati države članice.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) postupcima za povrat neopravdanih plaćanja i kamata kako je određeno u ovom odjeljku i za obavješćivanje Komisije o neriješenim povratima;

(b) oblicima obavijesti i komunikacije koje dostavljaju države članice Komisiji u odnosu na obveze iz ovog odjeljka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA V.

SUSTAVI KONTROLE I KAZNE

POGLAVLJE I.

Opća pravila

Članak 58.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Države članice okviru ZPP-a usvajaju sve zakonodavne, regulatorne i administrativne odredbe te poduzimaju sve druge potrebne mjere za osiguravanje učinkovite zaštite financijskih interesa Unije, posebno za:

▼B

(a) provjere zakonitosti i pravilnosti operacija koje se financiraju iz Fondova;

(b) osiguravanja učinkovite zaštite od prijevare, posebno vezano uz područja visokog rizika, a koja djeluje preventivno u odnosu na troškove i koristi kao i proporcionalnost mjera;

(c) sprečavanja, otkrivanja i ispravljanja nepravilnosti i prijevara;

(d) nametanja kazni koje su učinkovite, odvraćajuće i proporcionalne u skladu sa pravom Unije ili, ako to nije slučaj, nacionalnim pravom te donošenja sudskih postupaka u tom smislu, prema potrebi;

(e) vraćanja neopravdanih plaćanja plus kamata te pokretanja sudskih postupaka po potrebi.

2. Države članice uvode učinkoviti sustav upravljanja i kontrole kako bi se osigurala usklađenost s propisima koji upravljaju programima potpore Unije kako bi se opasnost od financijske štete za Uniju smanjila na najmanju moguću mjeru.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o donesenim odredbama i poduzetim mjerama u skladu sa stavkom 1. i 2.

Svi uvjeti koje države članice odrede u svrhu dopune uvjeta iz pravila Unije za primanje potpore financirane kroz EFJP ili EPFRR moraju biti podložni provjeri.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje pravila potrebna za ujednačenu primjenu ovog članka s obzirom na sljedeće:

(a) postupke, rokove, razmjenu informacija u odnosu na obveze kako su utvrđene u stavcima 1. i 2.;

(b) oblike obavijesti i komunikacije koje dostavljaju države članice Komisiji u odnosu na obvezu iz stavka 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 59.

Opća načela provjera

1. Ako nije drukčije predviđeno, sustav koji uspostavljaju države članice sukladno članku 58. stavku 2. uključuje sustavno administrativno provjeravanje svih zahtjeva za potporu i zahtjeva za plaćanje. Taj se sustav nadopunjuje provjerama na licu mjesta.

▼B

2. Što se tiče provjera na licu mjesta odgovorno tijelo uzima uzorak za provjeru iz čitave populacije podnositelja zahtjeva koja obuhvaća, po potrebi, slučajni dio s ciljem dobivanja reprezentativne stope grešaka i dio temeljen na riziku koji cilja na područja gdje je rizik od grešaka najveći.

3. Odgovorno tijelo sastavlja izvješće o svakoj provjeri na licu mjesta.

4. Prema potrebi, sve provjere na licu mjesta navedene u pravilima Unije vezano uz poljoprivrednu potporu i potporu ruralnom razvoju izvršavaju se u isto vrijeme.

5. Države članice osiguravaju najmanju razinu provjera na licu mjesta za učinkovito upravljanje rizicima i povećavaju tu najmanju razinu prema potrebi. Države članice mogu smanjiti tu najmanju razinu ako sustavi kontrole i upravljanja funkcioniraju pravilno, a stopa pogrešaka ostane na prihvatljivoj razini.

6. U slučajevima koje treba utvrditi Komisija na temelju članka 62., stavka 2., točke (h), zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje ili sve druge komunikacije, zahtjevi ili molbe mogu se ispraviti i prilagoditi nakon podnošenja, u slučajevima očite pogreške koju je uočilo nadležno tijelo.

7. Zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje odbija se ako korisnik ili njegov zastupnik spriječe izvršenje provjere na licu mjesta, osim u slučajevima više sile ili u izuzetnim okolnostima.

Članak 60.

Klauzula o izbjegavanju

Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe, niti jedna pogodnost koju predviđa sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo ne odobrava se fizičkoj ili pravnoj osobi za koju se utvrdi da su uvjeti za stjecanje tih pogodnosti stvoreni umjetno i suprotno ciljevima tog zakonodavstva.

Članak 61.

Kompatibilnost programa potpore za potrebe provjera u sektoru vina

Za potrebe primjene programa potpore u sektoru proizvodnje vina iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 države članice dužne su osigurati da su postupci upravljanja i kontrole primijenjeni na te programe kompatibilni s integriranim sustavom iz poglavlja II. ove glave vezano uz sljedeće elemente:

(a) računalnu bazu podataka;

(b) sustav identifikacije za poljoprivredne parcele;

(c) administrativne provjere.

Ti postupci omogućuju zajedničko funkcioniranje ili razmjenu podataka s integriranim sustavom.

▼B

Članak 62.

Ovlasti Komisije s obzirom na provjere

1. Kako bi se osiguralo da su provjere provedene ispravno i učinkovito te da je provjera uvjeta prihvatljivosti izvršena na učinkovit, koherentan i nediskriminirajući način kojim se štite financijski interesi Unije, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115., u odnosu na, ako pravilno upravljanje sustavom to zahtijeva, dodatne uvjete u vezi s carinskim postupcima, i posebno u odnosu na one utvrđene u Uredbi (EZ) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

2. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje pravila potrebna ujednačenu primjenu ovog poglavlja u Uniji. Ta se pravila mogu odnositi na sljedeće:

(a) pravila o administrativnim provjerama i provjerama na licu mjesta koje moraju obavljati države članice vezano uz obveze i kriterije prihvatljivosti koji proizlaze iz prava Unije;

(b) pravila o minimalnoj razini provjera na licu mjesta i obvezi povećanja razine ili mogućnosti njezinog smanjenja kako je određeno u članku 59. stavku 5.;

(c) pravila i metode za izvješćivanje o izvršenim provjerama i kontrolama i njihovim rezultatima;

(d) tijela odgovorna za izvršavanje provjera sukladnosti kao i sadržaja, učestalost i fazu stavljanja na tržište na koju se provjere primjenjuju;

▼C2

(e) u vezi s konopljom prema članku 32. Uredbe (EU) br. 1307/2013, na pravila o posebnim mjerama kontrole i metodama određivanja razina tetrahidrokanabinola;

▼B

(f) s obzirom na pamuk kako je navedeno u članku 56. Uredbe (EU) br. 1307/2013, na sustav za provjere odobrenih sektorskih organizacija;

(g) vezano uz vino kako je navedeno u Uredbi (EU) br. 1308/2013, na pravila o mjerenju površina kao i u vezi s provjerama te pravilima o posebnim financijskim postupcima za poboljšanje provjera;

(h) na slučajeve u kojima se zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje ili druge komunikacije ili zahtjevi mogu ispraviti ili prilagoditi nakon podnošenja, u skladu s člankom 59. stavkom 6.;

(i) testove i metode koje treba primijeniti za određivanje prihvatljivosti proizvoda za javnu intervenciju i privatno skladištenje kao i korištenje postupaka natječaja, za javnu intervenciju i za privatno skladištenje.

([1]) Uredba (EZ) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.)

▼B

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

Članak 63.

Neopravdano isplaćeni iznosi i administrativne kazne

1. Ako se utvrdi da korisnik ne ispunjava kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili druge obveze u vezi s uvjetima za dodjelu potpore ili pomoći prema sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu, potpora neće biti isplaćena ili se ukida u potpunosti ili djelomično, a, ovisno o slučaju, odgovarajuća prava na isplatu, kao što je navedeno u članku 21. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ne dodjeljuju se ili se ukidaju.

▼M3

Ako se neusklađenost odnosi na nacionalna pravila o javnoj nabavi ili pravila Unije o javnoj nabavi, dio pomoći koji ne treba isplatiti ili treba povući utvrđuje se na temelju ozbiljnosti neusklađenosti i u skladu s načelom proporcionalnosti. To utječe na zakonitost i regularnost transakcije samo do visine dijela pomoći koji ne treba isplatiti ili treba povući.

▼B

2. Nadalje, ako tako određuje sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, države članice također uvode administrativne kazne, u skladu s pravilima propisanima člankom 64. i člankom 77. To ne dovodi u pitanje odredbe iz glave VI. članaka od 91. do 101.

3. Iznosi, uključujući pripadajuće kamate i prava na isplatu na koje se odnosi ukidanje iz stavka 1. i kazne iz stavka 2. nadoknađuju se ne dovodeći pitanje članak 54. stavak 3.

4. Komisija u skladu s člankom 115. donosi delegirane akte kojima se utvrđuju uvjeti za djelomično ili potpuno ukidanje iz stavka 1.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila o:

(a) primjeni i izračunu djelomičnog ili potpunog ukidanja iz stavka 1.;

(b) povratu neopravdano isplaćenih iznosa i kaznama kao i o neopravdano dodijeljenim pravima i obračunavanju kamata.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 64.

Primjena administrativnih kazni

1. Što se tiče administrativnih kazni iz članka 63. stavka 2., ovaj se članak primjenjuje u slučaju neusklađenosti s obzirom na kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili druge obveze koje proizlaze iz primjene sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva, uz izuzeće obveza navedenih u poglavlju II. ove glave člancima od 67. do 78. i glavi VI. člancima od 91. do 101. i onih na koje se primjenjuju kazne iz članka 89. stavaka 3. i 4.

2. Administrativne kazne ne propisuju se u sljedećim slučajevima:

(a) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog više sile;

(b) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog očitih pogrešaka navedenih u članku 59. stavku 6.;

▼B

(c) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog pogreške nadležnog tijela ili drugog tijela te kad nije razumno očekivati da bi osoba na koju se administrativna kazna odnosi mogla otkriti pogrešku;

(d) ako dotična osoba može dokazati nadležnom tijelu da nije kriva za neispunjavanje obveze iz stavka 1. ili ako se nadležno tijelo drugačije uvjeri da dotična osoba nije kriva;

(e) ako je neispunjavanje obveze manje značajne prirode, uključujući ako je izražena u obliku praga, što treba definirati Komisija u skladu sa stavkom 7. točkom (b);

(f) u drugim slučajevima u kojima nametanje kazne nije prikladno, što treba utvrditi Komisija u skladu sa stavkom 6. točkom (b);

3. Administrativne kazne mogu se nametnuti korisniku potpore ili pomoći i na druge fizičke ili pravne osobe, uključujući skupine ili udruženja takvih korisnika ili drugih osoba, koje obvezuju obveze propisane pravilima iz stavka 1.

4. Administrativne kazne mogu biti u jednom od sljedećih oblika:

(a) umanjenje iznosa potpore ili pomoći koju treba isplatiti vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje, na koji utječe neispunjavanje obveze, ili buduće zahtjeve; međutim, što se tiče potpore ruralnom razvoju, to ne dovodi u pitanje mogućnost suspenzije pomoći kada je moguće očekivati da će korisnik riješiti neispunjavanje obveza u razumnom vremenskom roku;

(b) plaćanje iznosa izračunatog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze;

(c) privremena suspenzija ili ukidanje odobrenja, priznanja ili dozvole;

(d) isključivanje iz prava na sudjelovanje u određenom programu potpore ili mjeri pomoći ili drugoj predmetnoj mjeri;

5. Administrativne kazne su proporcionalne i stupnjuju se s obzirom na težinu, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze te za njih vrijede sljedeća ograničenja:

(a) iznos administrativne kazne iz stavka 4. točke (a) ne smije biti veći od 200 % iznosa iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje;

(b) bez obzira na točku (a), što se tiče ruralnog razvoja, iznos administrativne kazne, navedene u stavku 4. točki (a) ne smije biti veći od 100 % raspoloživog iznosa;

▼B

(c) iznos administrativne kazne, iz stavka 4. točke (b) ne smije biti veći od iznosa usporedivog s postotkom iz točke (a) ovog stavka;

(d) suspenzija, ukidanje ili isključivanje iz stavka 4. točke (c) i (d) može trajati najdulje tri uzastopne godine, a ako se neispunjavanje obveze ponovi, ponovno je moguće primijeniti izuzeće.

6. Da bi se s jedne strane vodilo računa o odvraćajućem učinku naloženih naknada i kazni, a s druge stane posebnim svojstvima svakog od programa potpora ili mjera pomoći za koje vrijedi sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se:

(a) utvrđuju administrativne kazne s popisa iz stavka 4. za svaki program potpore ili mjeru pomoći te predmetnu osobu kako je navedeno u stavku 3. te unutar ograničenja utvrđenih u stavku 5. i određuje posebna stopa, koju nalažu države članice, uključujući u slučajevima neispunjavanja obveze koju nije moguće kvantitativno odrediti.

(b) određuju slučajevi kada se administrativne kazne ne nalažu, kako je navedeno u stavku 2. točki (f).

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila ua usklađenu primjenu ovog članka o:

(a) primjeni i izračunu administrativnih kazni;

(b) detaljnim pravilima za utvrđivanje neispunjavanja obveze kao manje značajnog, uključujući uspostavu kvantitativnog praga iskazanog u nominalnoj vrijednosti ili kao postotak raspoloživog iznosa potpore ili pomoći, koji, međutim, ne smije biti manji od 3 % što se tiče potpore ruralnom razvoju, niti taj prag ne smije biti manji od 1 % za svu drugu potporu ili pomoć;

(c) pravilima pomoću kojih se utvrđuju slučajevi u kojima, zbog vrste kazni, države članice mogu zadržati nadoknađene kazne.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

Članak 65.

Suspenzija plaćanja državama članicama u posebnim slučajevima obuhvaćenima Uredbom (EU) br. 1308/2013

1. Kada Uredba (EU) br. 1308/2013 zahtijeva da države članice u određenom roku dostave specifične podatke, a države članice ih ne pošalju na vrijeme ili ih uopće ne pošalju, ili pošalju netočne podatke,

▼B

Komisija može suspendirati mjesečna plaćanja iz stavka 18. pod uvjetom da je Komisija državama članicama pravovremeno stavila na raspolaganje sve podatke, obrasce i potrebna objašnjenja. Iznos plaćanja koje će se suspendirati odnosi se na rashode za tržišne mjere za koje zahtijevani podaci nisu poslani, nisu poslani na vrijeme ili su netočni.

2. Kako bi se osiguralo poštovanje načela proporcionalnosti u primjeni stavka 1., Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s tržišnim mjerama na koje se primjenjuje suspenzija te stopom i trajanjem suspenzije plaćanja iz stavka 1.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o postupku i drugim praktičnim pojedinostima za pravilno funkcioniranje suspenzije mjesečnih plaćanja iz prvog podstavka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 66.

Vrijednosni papiri

1. Ako tako određuje sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, države članice zahtijevaju polaganje sredstava osiguranja kojima se jamči da će određeni iznos novca biti uplaćen ili zaplijenjen u korist nadležnost tijela ako određena obveza iz područja sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva nije ispunjena.

2. Osim u slučajevima više sile, osiguranje se plijeni u cijelosti ili djelomično ako nije izvršena određena obveza, ili je izvršena samo djelomično.

3. Komisija ima ovlast donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz pravila kojima se osigurava nediskriminirajući tretman, jednakost i poštovanje proporcionalnosti kod polaganja sredstva osiguranja, te:

(a) određuje odgovornu stranu u slučaju da obveza nije ispunjena;

(b) navodi specifična situacija kad se nadležno tijelo može odreći zahtjeva za kontrolu;

(c) navode uvjeti koji se odnose na sredstva osiguranja koja treba položiti, jamac i uvjeti za polaganje i vraćanje sredstva osiguranja;

(d) navode posebni uvjeti povezani s jamstvom osiguranja podnijetim u okviru predujmova;

(e) određuju posljedice kršenja obveza za koje je položeno sredstvo osiguranja, kao što je navedeno u stavku 1., uključujući zapljenu sredstava osiguranja, stopu umanjenja koja će se primijeniti u trenutku vraćanja sredstava osiguranja za nadoknade, dozvole, ponude, natječaje ili posebne zahtjeve te kada je obveza pokrivena tim sredstvom osiguranja djelomično ili u potpunosti ispunjena,

▼B

uzimajući u obzir vrstu obveze, količinu u kojoj je obveza bila prekršena, razdoblje koje premašuje rok do kojeg je obveza trebala biti ispunjena i vrijeme u kojem se dostavljaju dokazi o ispunjenju obveze.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila:

(a) obliku sredstva osiguranja koje treba položiti te postupku za polaganje istoga, kao i za prihvaćanje i zamjenu originalnog sredstva osiguranja;

(b) postupcima za vraćanje sredstva osiguranja;

(c) obavijestima koje trebaju objaviti države članice i Komisija.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

POGLAVLJE II.

Integrirani sustav upravljanja i kontrole

Članak 67.

Područje primjene i korišteni izrazi

1. Svaka država članica uspostavlja integrirani administrativni i kontrolni sustav („integrirani sustav”).

2. Integrirani sustav primjenjuje se na programe potpore iz Priloga I. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i na potporu odobrenu u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkama (a) i (b), člancima od 28. do 31., 33., 34. i 40. Uredbe 1305/2013 i prema potrebi člankom 35. stavkom 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) 1303/2013.

Međutim, ovo poglavlje ne odnosi se na mjere iz članka 28. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1305/2013 niti na mjere iz članka 21. stavka 1. točaka (a) i (b) te Uredbe što se tiče troška uspostavljanja.

3. U potrebnoj mjeri integrirani sustav također se primjenjuje na kontrolu višestruke sukladnosti kako je navedeno u glavi VI.

4. Za potrebe ovog poglavlja:

(a) „poljoprivredno zemljište” znači kontinuiranu površinu zemlje, koju je prijavio jedan poljoprivrednik i koja ne obuhvaća više od jedne skupine usjeva; međutim, kada se u kontekstu Uredbe (EU) 1307/2013

▼B

zahtjeva zasebna prijava uporabe površine unutar skupine usjeva, ta posebna uporaba po potrebi dodatno ograničava poljoprivredno zemljište; države članice mogu propisati dodatne kriterije za daljnje razgraničenje poljoprivrednog zemljišta;

(b) ►C2 „izravno plaćanje povezano s površinom” znači program osnovnog plaćanja; program jedinstvenih plaćanja i preraspodijeljeno plaćanje, kao što je navedeno u glavi III. poglavljima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013; ◄ plaćanje za poljoprivredne prakse koje povoljno utječu na klimu i okoliš iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) 1307/2013, plaćanje za područja s prirodnim ograničenjima kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 4. Uredbe (EU) 1307/2013; plaćanje za mlade poljoprivrednike, kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 5. Uredbe (EU) 1307/2013; dobrovoljno vezanu potporu, kao što je navedeno u glavi IV. poglavlju 1., gdje se potpora isplaćuje po hektaru, proizvodno vezano plaćanje za pamuk, kao što je navedeno u glavi IV. poglavlju 2., program za male poljoprivrednike, kao što je navedeno u glavi V. Uredbe (EU) 1307/2013; posebne mjere za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije, kao što je navedeno u poglavlju IV. Uredbe (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), gdje se potpora plaća po hektaru; kao i posebne mjere za poljoprivredu u korist manjih egejskih otoka, kao što je navedeno u poglavlju IV. Uredbe (EU) br. 229/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]), gdje se potpora plaća po hektaru.

Članak 68.

Elementi integriranog sustava

1. Integrirani sustav sadrži sljedeće elemente:

(a) računalnu bazu podataka;

(b) sustav identifikacije za poljoprivredne parcele;

(c) sustav za identifikaciju i registriranje prava na plaćanje;

(d) zahtjeve za potporu i zahtjeve za plaćanja;

(e) integrirani sustav kontrole;

(f) jedan sustav za bilježenje identiteta svakog korisnika potpore iz članka 67. stavka 2. koji podnosi zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje.

([1]) Uredba (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 247/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 23.).

([2]) Uredba (EU) br. 229/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u korist manjih egejskih otoka i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1405/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 41.).

▼B

2. Integrirani sustav po potrebi obuhvaća sustav za identifikaciju i registriranje životinja određen u skladu s Uredbom (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i Uredbom Vijeća (EZ) br. 21/2004 ([2]).

3. Ne dovodeći u pitanje odgovornosti država članica za provedbu i primjenu integriranog sustava Komisija može tražiti pomoć specijaliziranih tijela ili osoba kako bi se potaklo uspostavljanje, nadzor i korištenje integriranog sustava, posebno radi osiguranja tehničkih savjeta nadležnim tijelima država članica, ako zatraže.

4. Države članice poduzimaju sve daljnje mjere koje su potrebne za ispravnu primjenu integriranog sustava i pružaju jedne drugima uzajamnu pomoć koja je potrebna za kontrolu koja se zahtijeva ovom Uredbom.

Članak 69.

Računalna baza podataka

1. Računalna baza podataka („baza podataka”) bilježi, za svakog korisnika potpore iz članka 67. stavka 2., podatke dobivene iz zahtjeva za potporu i zahtjeva za plaćanje.

Baza podataka osobito omogućuje savjetovanje, preko nadležnog tijela države članice, o podacima koji se odnose na tekuću kalendarsku i/ili marketinšku godinu te na proteklih deset takvih godina. Ako na razinu potpore poljoprivrednicima utječu podaci koji se odnose na raniju kalendarsku i/ili marketinšku godinu, počevši od 2000., baza podataka također omogućuje uvid u podatke koji se odnose na te godine. Baza podataka omogućuje i izravan i neposredan uvid u podatke u vezi s najmanje četiri prethodne uzastopne kalendarske godine i za podatke vezane uz „trajne pašnjake” kako je određeno u članku 2. točki (c) izvorne verzije Uredbe Komisije (EZ) br. 1120/2009 ([3]) i za razdoblja od datuma zahtjeva, „trajne travnjake i trajne pašnjake” kako je utvrđeno u članku 4. točki (h) Uredbe (EU) br. 1307/2013, s obzirom na najmanje pet prethodnih uzastopnih kalendarskih godina.

Odstupajući od drugog podstavka, države članice koje su pristupile Uniji 2004. ili kasnije dužne su osigurati uvid samo u podatke od godine njihovog pristupanja.

([1]) Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju goveđeg mesa i proizvoda od goveđeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000., str. 1.).

([2]) Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 od 17. prosinca 2003. o uspostavi sustava za označivanje i registraciju ovaca i koza i izmjeni Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i Direktive 92/102/EEZ i 64/432/EEZ (SL L 5, 9.1.2004., str. 8.).

([3]) Uredba Komisije (EZ) br. 1120/2009 od 29. listopada 2009. o detaljnim pravilima za provedbu programa jedinstvenih plaćanja iz glave III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu programa jedinstvenih plaćanja predviđenog u glavi III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike (SL L 316, 2.12.2009., str. 1.).

▼B

2. Države članice mogu ustanoviti decentralizirane baze podataka pod uvjetom da su iste, kao i administrativni postupci za bilježenje i pristup podacima, kreirane homogeno kroz cijelo područje države članice te da su kompatibilne jedna s drugom kako bi se omogućile unakrsne provjere.

Članak 70.

Sustav za identifikaciju poljoprivrednih parcela

1. Sustav identifikacije poljoprivrednih parcela uspostavlja se na osnovi karata, katastarskih dokumenata ili drugih kartografskih referenci. Upotrebljavaju se tehnike računalnog geografskog informacijskog sustava, uključujući zračnu ili prostornu ortofotografiju, uz jedinstveni standard koji jamči točnost barem jednaku kartografiji u omjeru 1: 10 000 te od 2016. u omjeru 1:5 000, uzimajući pritom u obzir strukturu i stanje parcele. To se određuje u skladu s postojećim standardima Unije.

Neovisno o prvom podstavku, države članice se mogu i dalje koristiti takvim tehnikama, uključujući zračnu ili prostornu ortografiju, uz jedinstveni standard koji jamči točnost jednaku barem kartografiji u omjeru 1:10 000 ako su nabavljene na temelju dugoročnih ugovora sklopljenih prije studenog 2012.

2. Države članice dužne su osigurati da identifikacijski sustav za poljoprivredne parcele sadrži referentni sloj kako bi se mogla uzeti u obzir područja od okolišnog značaja. Taj referentni sloj posebno uključuje relevantne posebne obveze i/ili programe okolišnog certificiranja iz članka 43. stavka 1.b Uredbe (EU) br. 1307/2013 jednake praksama iz članka 46. iste Uredbe prije nego što se najkasnije u pogledu godine zahtjeva 2018. dostave obrasci za zahtjeve iz članka 72. ove Uredbe za plaćanja za poljoprivredne prakse koje povoljno utječu na klimu i okoliš iz članaka od 43. do 46. Uredbe (EU) br. 1307/2013.

Članak 71.

Sustav za utvrđivanje i evidentiranje prava na plaćanje

1. Sustav za identifikaciju i evidentiranje prava na plaćanje omogućuje provjeru prava i unakrsne provjere sa zahtjevima za potporu i sustavom identifikacije za poljoprivredne parcele.

2. Sustav iz stavka 1. omogućuje izravno i neposredno savjetovanje, preko nadležnog tijela države članice, o podacima u vezi s barem četiri prethodne uzastopne kalendarske godine.

Članak 72.

Zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje

1. Svake godine korisnik potpore iz članka 67. stavka 2. podnosi zahtjev za izravna plaćanja odnosno zahtjev za plaćanje za odgovarajuće mjere ruralnog razvoja vezane uz područje i životinje navodeći, prema potrebi:

▼B

(a) sve poljoprivredne parcele na imanju kao i nepoljoprivredne površine za koje se traži potpora prema članku 67. stavku 2.;

(b) prava na plaćanje određena za aktiviranje;

(c) sve ostale informacije navedene u ovoj Uredbi ili potrebne s ciljem provedbe relevantnog sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva ili navedene od strane predmetne države članice.

Što se tiče izravnog plaćanja povezanog s površinom, svaka država članica dužna je odrediti minimalnu veličinu poljoprivrednih parcela u odnosu na koje se može podnijeti zahtjev. Međutim, minimalna veličina ne smije prekoračiti 0,3 ha.

▼M3

2. Odstupajući od stavka 1. točke (a) ovog članka države članice mogu odlučiti da:

(a) poljoprivredne parcele površine do 0,1 ha za koje se ne podnosi zahtjev za plaćanje, ne trebaju biti prijavljene, pod uvjetom da zbroj takvih parcela nije veći od 1 ha i/ili da poljoprivrednik koji nije podnio zahtjev za izravno plaćanje na osnovi površine ne mora prijaviti svoje poljoprivredne parcele u slučaju da ukupna površina ne prelazi 1 ha. U svim slučajevima poljoprivrednik u svom zahtjevu mora navesti da na raspolaganju ima poljoprivredne parcele te je, na zahtjev nadležnih tijela, dužan navesti gdje se one nalaze;

(b) poljoprivrednici koji sudjeluju u programu za male poljoprivrednike, kao što je navedeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ne moraju prijaviti poljoprivredne parcele za koje se ne podnosi zahtjev za plaćanje, osim ako je takva prijava potrebna u svrhu druge pomoći ili potpore.

▼B

3. Države članice osiguravaju, između ostalog, putem elektroničkih sredstava, prethodno određene obrasce na osnovi površina određenih u prethodnoj godini kao i grafički materijal koji ukazuje na to gdje se ta područja nalaze.

Država članica može odlučiti da zahtjev za potporu i zahtjev za plaćanje:

(a) vrijede ako korisnik potvrdi da nema promjena s obzirom na zahtjev za potporu i zahtjev za plaćanje koji su dostavljeni prethodne godine,

(b) moraju sadržavati promjene samo u vezi sa zahtjevima za potporu i zahtjevima za plaćanje koji su dostavljeni za prethodnu godinu.

Međutim, s obzirom na program za male poljoprivrednika iz glave V. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ova se mogućnost daje svim poljoprivrednicima u pitanju.

4. Država članica može odlučiti da jedan zahtjev obuhvaća nekoliko programa potpore ili sve njih kao i mjere iz članka 67. ili druge programe i mjere potpore.

5. Odstupajući od Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 ([1]) izračun datuma za dostavljanje ili izmjenu zahtjeva za potporu, zahtjeva za plaćanje ili bilo kojih pratećih dokumenata, ugovora ili izjava u okviru ovog poglavlja prilagođava se posebnim zahtjevima integriranog sustava. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove kada je konačni datum za dostavljanje zahtjeva ili izmjene državni praznik, subota ili nedjelja.

([1]) Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.).

▼B

Članak 73.

Sustav za identifikaciju korisnika

Jedan sustav za bilježenje identiteta svakog korisnika potpore kako je navedeno u članku 67. stavku 2. jamči da se svi zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje koje je podnio isti korisnik mogu prepoznati kao takvi.

Članak 74.

Provjera uvjeta prihvatljivosti i smanjenjâ

1. U skladu s člankom 59. države članice, putem agencija za plaćanja ili tijela koja su ovlastile da djeluju u njihovo ime, provode administrativne provjere zahtjeva za potporu kako bi se provjerili uvjeti prihvatljivosti za potporu. Te provjere dopunjuju provjere na licu mjesta.

2. Za potrebe provjera na licu mjesta države članice sastavljaju plan uzorkovanja poljoprivrednih imanja i/ili korisnika.

3. Države članice mogu koristiti tehnike globalnog navigacijskog satelitskog sustava (GNSS) kao sredstvo za izvršavanje provjera poljoprivrednih parcela na licu mjesta.

4. U slučaju neispunjavanja uvjeta prihvatljivosti primjenjuje se članak 63.

Članak 75.

Isplate korisnicima

▼C4

1. Plaćanja u okviru programa potpore i mjere iz članka 67. stavka 2. izvršavaju se u razdoblju od 1. prosinca do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

▼B

Plaćanja se vrše u najviše dvije rate u tom vremenskom roku.

▼M3

Neovisno o prvom i drugom podstavku ovog stavka, države članice mogu:

(a) prije 1. prosinca te najranije 16. listopada, platiti predujmove u visini do 50 % za izravna plaćanja;

(b) prije 1. prosinca, platiti predujmove u visini do 75 % za potporu odobrenu u okviru ruralnog razvoja, kako je navedeno u članku 67. stavku 2.

U pogledu potpore odobrene u okviru ruralnog razvoja, kako je navedeno u članku 67. stavku 2., prvi i drugi podstavak ovog stavka primjenjuju se na zahtjeve za potporu ili zahtjeve za plaćanje podnesene od godine podnošenja zahtjeva 2019.

▼B

2. Plaćanja iz stavka 1. ne izvršavaju se prije završetka provjere uvjeta prihvatljivosti koju trebaju provesti države članice u skladu s člankom 74.

▼B

Odstupajući od prvog podstavka, predujmovi za odobrenu potporu u okviru ruralnog razvoja iz članka 67. stavka 2. mogu se isplatiti nakon završetka administrativnih provjera u skladu s člankom 59. stavkom 1.

3. Komisija u hitnim slučajevima donosi provedbene akte koji su potrebni i opravdani kako bi se razriješili određeni problemi vezani uz primjenu ovog članka. Takvi provedbeni akti mogu odstupati od stavaka 1. i 2., no samo u onoj mjeri i onoliko dugo koliko je to nužno potrebno.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 76.

Delegirane ovlasti

1. Kako bi se osiguralo da se integrirani sustav iz ovog poglavlja provede na učinkovit, usklađen i nediskriminirajući način koji štiti financijske interese Unije Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. vezano uz:

(a) posebne definicije koje su potrebne da bi se osigurala usklađena provedba integriranog sustava, uz definicije navedene u Uredbi (EU) br. 1307/2013 i Uredbi (EU) br. 1305/2013;

(b) s obzirom na članke od 67. do 75., pravila o daljnjim mjerama potrebnima za osiguravanje sukladnosti sa zahtjevima za kontrolu utvrđenima u ovoj Uredbi ili u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu koje države članice moraju poduzeti s obzirom na proizvođače, službe, tijela, organizacije ili druge gospodarske subjekte, kao što su klaonice ili udruženja uključena u postupak dodjele potpore, u slučajevima kada ovom Uredbom nisu predviđene administrativne kazne; takve mjere moraju koliko je god moguće, *mutatis mutandis*, slijediti odredbe o kaznama utvrđenima u članku 77. stavcima od 1. do 5.

2. Kako bi se osigurala pravilna distribucija sredstava koja proizlaze iz zahtjeva za potporu iz članka 72. korisnicima koji na njih imaju pravo te kako bi se omogućila provjera ispunjavaju li korisnici s njima povezane obveze, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. u vezi s:

(a) osnovnim obilježjima, tehničkim pravilima, uključujući za ažuriranje referentnih parcela odgovarajuće dopušteno odstupanje uzimajući u obzir strukturu i stanje parcele, i uključujući pravila o uključivanju obilježja krajobraza neposredno pokraj parcele, te kvalitativne zahtjeve za sustav identifikacije za poljoprivredna zemljišta iz članka 70. i identifikacije korisnika kako je navedeno u članku 73.;

(b) osnovna obilježja, tehnička pravila i kvalitativne zahtjeve za sustav za identifikaciju i evidentiranje prava na plaćanje iz članka 71.;

(c) pravila za uspostavu definicije osnovice za izračun potpore, uključujući pravila o tome kako postupati u određenim slučajevima u kojima prihvatljiva područja sadrže obilježja krajobraza ili stabla; ta pravila omogućuju državama članicama da se kod zemljišta pod

▼B

trajnim travnjakom, raštrkana obilježja krajobraza i stabla, čija ukupna površina ne prelazi određeni postotak referentne parcele, automatski smatraju dijelom prihvatljive površine bez potrebe da ih se u tu svrhu registrira na karti.

Članak 77.

Primjena administrativnih kazni

1. Što se tiče administrativnih kazni iz članka 63. stavka 2., ovaj se članak primjenjuje u slučaju neispunjavanja obveza s obzirom na kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili ostale obveze koje proizlaze iz primjene pravila o potpori iz članka 67. stavka 2.

2. Administrativne kazne se ne propisuju u sljedećim slučajevima:

(a) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog više sile;

(b) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog očitih pogrešaka navedenih u članku 59. stavku 6.;

(c) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog pogreške nadležnog tijela ili drugog tijela te ako nije razumno očekivati da bi osoba na koju se administrativna kazna odnosi mogla otkriti pogrešku;

(d) ako dotična osoba može dokazati nadležnom tijelu da nije kriva za neispunjavanje obveze iz stavka 1. ili ako se nadležno tijelo drugačije uvjeri da dotična osoba nije kriva;

(e) ako je neispunjavanje obveze manje značajnog karaktera, uključujući ako je izražena u obliku praga, što treba odrediti Komisija u skladu sa stavkom 7. točkom (b);

(f) u drugim slučajevima u kojima nametanje kazne nije prikladno, što treba utvrditi Komisija u skladu sa stavkom 7. točkom (b);

3. Administrativne kazne mogu se nametnuti korisniku potpore ili pomoći, uključujući skupine ili udruženja korisnika, koje obvezuju obveze propisane pravilima iz stavka 1.

4. Administrativne kazne mogu biti u jednom od sljedećih oblika:

(a) umanjenje iznosa potpore ili pomoći koju treba isplatiti vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje, na koji utječe neispunjavanje obveze, i/ili vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje za protekle ili za nadolazeće godine;

(b) plaćanje iznosa izračunatog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze;

(c) izuzeće od prava na sudjelovanje u dotičnom programu potpore ili mjeri potpore.

5. Administrativne kazne su proporcionalne i stupnjuju se s obzirom na težinu, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze te za njih vrijede sljedeća ograničenja:

(a) iznos administrativne kazne za određenu godinu, kao što je navedeno u stavku 4. točke (a), ne smije biti veći od 100 % iznosa iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje;

▼B

(b) iznos administrativne kazne za određenu godinu, kao što je navedeno u stavku 4. točke (b), ne smije biti veći od 100 % iznosa iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje;

(c) izuzeće iz stavka 4. točke (c) može trajati najdulje tri uzastopne godine, a ako se bilo koje neispunjavanje obveze ponovi, ponovno je moguće primijeniti izuzeće.

6. Ne uzimajući u obzir stavke 4. i 5., što se tiče plaćanja iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013, administrativne kazne moraju biti u obliku smanjenja iznosa plaćanja koja su provedena ili koja će se provesti u okviru te Uredbe.

Administrativne kazne iz ovog stavka moraju biti razmjerne i stupnjevane prema težini, opsegu, trajanju i ponavljanju utvrđenog neispunjavanja obveza.

Iznos takvih administrativnih kazni za pojedinu godinu ne smije biti veći od 0 % za prve dvije godine primjene glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013 (godine zahtjeva 2015. i 2016.), 20 % za treću godinu primjene (godina zahtjeva 2017.) i 25 % počevši od četvrte godine primjene (godina zahtjeva 2018.) od iznosa plaćanja iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013 na koji bi predmetni poljoprivrednik imao pravo da ispunjava uvjete za to plaćanje.

7. Da bi se s jedne strane uzeo u obzir odvraćajući učinak naloženih kazni, a s druge stane posebna svojstva svakog programa potpora ili mjere pomoći iz članka 67. stavka 2., Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se:

(a) utvrđuju administrativne kazne s popisa iz stavka 4. za svaki program potpore ili mjeru pomoći te predmetnu osobu kako je navedeno u stavku 3. te unutar ograničenja utvrđenih u stavcima 5. i 6. određuju uz posebnu stopu, koju nameću države članice, uključujući u slučajevima neispunjavanja obveze koju nije moguće kvantitativno odrediti.

(b) utvrđuju slučajeve kada se administrativne kazne ne nalažu, kako je navedeno u stavku 2. točki (f).

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila za usklađenu provedbu ovog članka o:

(a) primjeni i izračunu administrativnih kazni;

(b) detaljna pravila za utvrđivanje neispunjavanja obveze kao manje značajnog, uključujući određivanje kvantitativnog praga iskazanog u nominalnoj vrijednosti ili kao postotak utvrđenog područja ili prihvatljivog iznosa potpore ili pomoći, koji ne smije biti manji od 0,5 %.

▼B

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 78.

Provedbene ovlasti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) osnovna obilježja, tehnička pravila i kvalitativne zahtjeve za računalnu bazu podataka iz članka 69.;

(b) pravila o zahtjevima za potporu i zahtjevima za plaćanje iz članka 72. te zahtjevima za prava na plaćanje uključujući konačni datum za podnošenje zahtjeva, uvjete za minimalnu količinu podataka koje treba uključiti u zahtjev, odredbe o izmjenama ili povlačenju zahtjeva za potporu, izuzeća iz uvjeta za podnošenje zahtjeva za potporu i odredbe koje omogućuju državama članicama primjenu pojednostavljenih postupaka ili ispravak očitih pogrešaka;

(c) pravila o izvršavanju provjera u svrhu kontrole usklađenosti s obvezama te točnosti i cjelovitosti podataka iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje, uključujući pravila o dozvoljenim odstupanjima za mjerenja kod provjera na licu mjesta;

(d) tehničke specifikacije potrebne u svrhu ujednačene primjene ovog poglavlja;

(e) pravila o situacijama prijenosa poljoprivrednih imanja popraćena prijenosom bilo koje obaveze vezano uz prihvatljivost u odnosu na predmetnu potporu koju treba ispuniti;

(f) pravila o plaćanju predujmova iz članka 75.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

POGLAVLJE III.

Kontrola transakcija

Članak 79.

Područje primjene i definicije

1. Ovo poglavlje utvrđuje posebna pravila o kontroli trgovinskih dokumenata tijela koja primaju ili izvršavaju plaćanja koja su izravno ili neizravno povezana sa sustavom financiranja preko EFJP-a, ili njihovih predstavnika („poduzeća”), kako bi se odredilo jesu li transakcije koje sačinjavaju dio sustava financiranja preko EFJP-a zaista izvršene i jesu li izvršene pravilno.

▼B

2. Ovo poglavlje ne odnosi se na mjere obuhvaćene integriranim sustavom iz poglavlja II. ove glave. Kako bi odgovorila na promjene u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu i kako bi osigurala učinkovitost sustava ex-post kontrola utvrđenih ovim poglavljem, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se utvrđuje popis mjera koje, zbog svog karaktera i zbog zahtjeva za kontrolu, nisu primjerene za dodatne ex-post kontrole koje se provode kontrolom trgovinskih dokumenata te se stoga na njih ne primjenjuje ta kontrola, u skladu s ovim poglavljem.

3. U smislu ovog poglavlja vrijede sljedeće definicije:

(a) „trgovinski dokument” znači sve knjige, registri, kuponi i popratni dokumenti, računi, evidencija o proizvodnji i kvaliteti i korespondencija povezana s poslovnom aktivnošću poduzeća, kao i trgovački podaci, u bilo kojem obliku, uključujući elektronički pohranjene podatke, sve dok se ti dokumenti i podaci izravno ili neizravno odnose na transakcije iz stavka 1.;

(b) „treća strana” znači fizička ili pravna osoba koja je izravno ili neizravno povezana s transakcijama koje se izvršavaju u okviru sustava financiranja preko EFJP-a.

Članak 80.

Kontrola koju provode države članice

1. Države članice provode sustavnu kontrolu trgovinskih dokumenata poduzeća uzimajući u obzir prirodu transakcija koje treba kontrolirati. Države članice dužne su osigurati da odabir poduzeća za kontrolu pruža najbolje moguće osiguranje učinkovitosti mjera za sprečavanje i otkrivanje nepravilnosti. Prilikom odabira uzimaju se u obzir, između ostalog, financijska važnost poduzeća u tom sustavu i ostali faktori rizika.

2. U određenim slučajevima kontrola iz stavka 1. proširuje se na fizičke i pravne osobe s kojima su poduzeća povezana i za koje te fizičke ili pravne osobe mogu biti relevantne vezano uz ostvarivanje ciljeva navedenih u članku 81.

3. Kontrola koja se izvršava u skladu s ovim poglavljem ne dovodi u pitanje provjere izvršene sukladno člancima 47. i 48.

Članak 81.

Ciljevi kontrole

1. Točnost primarnih podataka koji su predmet kontrole provjerava se putem određenog broja unakrsnih provjera, uključujući, po potrebi, trgovinske dokumente trećih strana sukladne stupnju predstavljenog rizika, uključujući:

(a) usporedbe s trgovinskim dokumentima dobavljača, kupaca, prijevoznika i ostalih trećih strana;

▼B

(b) fizičke provjere količine i prirode zaliha, po potrebi;

(c) usporedbu s evidencijom financijskih kretanja koji vode do ili slijede nakon transakcija koje su izvršene u okviru financijskog sustava preko EFJP-a; i

(d) provjere vezane uz knjigovodstvo ili evidenciju prikaza financijskih kretanja u vrijeme kontrole jesu li dokumenti koje drži agencija za plaćanja kao opravdanje za plaćanje potpore korisniku točni.

2. U posebnim slučajevima kad poduzeća moraju voditi posebnu evidenciju zalihe u skladu s odredbama Unije ili nacionalnim odredbama, kontrola te evidencije u odgovarajućim slučajevima uključuje usporedbu s trgovinskim dokumentima i, po potrebi, sa stvarnim količinama na zalihi.

3. Ako se treba provjeriti niz transakcija, potrebno je u potpunosti voditi računa o prezentiranom stupnju rizika.

Članak 82.

Pristup trgovinskim dokumentima

1. Osobe odgovorne za poduzeće, ili treću stranu, dužne su osigurati da se svi trgovinski dokumenti i dodatni podaci dostave službenicima odgovornima za kontrolu ili osobama ovlaštenim da to obavljaju u njihovo ime. Elektronički pohranjeni podaci dostavljaju se na odgovarajućem podatkovnom mediju.

2. Službenici odgovorni za kontrolu ili osobe ovlaštene da to obavljaju u njihovo ime mogu zahtijevati da im se dostave izvaci ili primjerci dokumenata iz stavka 1.

3. Ako se tijekom kontrole izvršene u skladu s ovim poglavljem otkrije da trgovinski dokumenti koje poduzeće posjeduje nisu prikladni za potrebe kontrole, poduzeće se usmjerava budućem održavanju te evidencije na način kako zahtijeva država članica odgovorna za kontrolu, ne dovodeći u pitanje obveze iz drugih Uredbi koje su povezane s dotičnim sektorom.

Države članice dužne su odrediti datum od kojeg se ta evidencija treba ustanoviti.

Ako se svi trgovinski dokumenti, ili njihov dio, koji se moraju kontrolirati u skladu s ovim poglavljem nalaze u poduzeću u istoj trgovačkoj grupi, partnerstvu ili udruženju poduzeća kojim se upravlja na ujednačenoj osnovi kao i kontroliranim poduzećem, bez obzira na to je li na području Unije ili ne, poduzeće te trgovinske dokumente mora staviti na raspolaganje službenicima odgovornima za kontrolu, na mjestu i u vrijeme koje treba odrediti država članica odgovorna za provođenje kontrole.

▼B

4. Države članice dužne su osigurati da službenici odgovorni za kontrolu imaju ovlasti zaplijeniti trgovinske dokumente ili zatražiti njihovu zapljenu. Ovo pravo koristi se s dužnim poštovanjem relevantnih nacionalnih odredbi i ne dovode u pitanje primjenu pravila koja određuju kaznene postupke u vezi sa zapljenom dokumenata.

Članak 83.

Uzajamna pomoć

1. Države članice jedne drugima pomažu u svrhu provođenja kontrole iz ovog poglavlja u sljedećim slučajevima:

(a) ako poduzeće ili treća strana imaju poslovni nastan u državi članici koja nije ona u kojoj je plaćanje dotičnog iznosa izvršeno ili primljeno, ili je trebalo biti izvršeno ili primljeno;

(b) ako poduzeće ili treća strana imaju poslovni nastan u državi članici koja nije ona kojoj se mogu naći dokumenti i podaci potrebni za kontrolu.

Komisija može koordinirati zajednička djelovanja koja uključuju uzajamnu pomoć između dvije ili više država članica.

2. Tijekom prva tri mjeseca nakon financijske godine plaćanja EFJP-a, države članice dužne su Komisiji poslati popis poduzeća osnovanih u trećoj zemlji za koje je plaćanje dotičnog iznosa izvršeno ili primljeno ili je trebalo biti izvršeno ili primljeno u toj državi članici.

3. Ako su u drugoj državi članici potrebni dodatni podaci kao dio kontrole poduzeća u skladu s člankom 80. te posebice unakrsnim provjerama u skladu s člankom 81., mogu se podnijeti posebni zahtjevi za kontrolu koji navode razloge za takav zahtjev. Komisiji se pregled tih posebnih zahtjeva šalje na tromjesečnoj osnovi u roku od mjesec dana nakon završetka svakog tromjesečja. Komisija može zahtijevati da joj se osigura kopija pojedinačnih zahtjeva.

Zahtjev za kontrolu mora se ispuniti najkasnije šest mjeseci nakon primitka; rezultati kontrole bez odgode se komuniciraju državi članici koja je podnijela zahtjev te Komisiji. Komunikacija s Komisijom odvija se na tromjesečnoj osnovi u roku od mjesec dana nakon završetka svakog tromjesečja.

Članak 84.

Izrada programa

1. Države članice dužne su sastaviti programe za kontrolu koju treba izvršiti u skladu s člankom 80. tijekom kasnijeg razdoblja kontrole.

2. Najkasnije do 15. travnja svake godine, države članice šalju Komisiji svoj program iz stavka 1. i navode:

(a) broj poduzeća koje treba kontrolirati i njihovu podjelu prema sektoru na osnovi iznosa koji su s njima povezani;

▼B

(b) kriterije koji su doneseni za izradu programa.

3. Programi koje države članice uspostavljaju i prosljeđuju Komisiji države članice provode ako u roku od osam tjedana Komisija nije objavila svoje komentare.

4. Stavak 3. primjenjuje se mutatis mutandis na izmjene programa koje su izvršile države članice.

5. U bilo kojoj fazi Komisija može zatražiti uključivanje određene kategorije poduzeća u program država članica.

6. Poduzeća za koja je zbroj primitaka ili plaćanja iznosio manje od 40 000 EUR kontroliraju se u skladu s ovim poglavljem samo iz posebnih razloga trebaju navesti države članice u svom godišnjem programu iz stavka 1. ili Komisija u bilo kojoj predloženoj izmjeni tog programa. Kako bi vodila računa o gospodarskim kretanjima, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. kojima se mijenja prag od 40 000 EUR.

Članak 85.

Posebni odjeli

1. U svakoj je državi članici poseban odjel odgovoran za nadzor primjene ovog poglavlja. Ti su odjeli osobito odgovorni za:

(a) provođenje kontrole iz ovog poglavlja od strane službenika koje izravno zapošljava taj posebni odjel; ili

(b) koordinaciju i opći nadzor kontrole koju provode službenici koji pripadaju drugim odjelima.

Države članice također mogu osigurati da se kontrola koja se treba izvršiti u skladu s ovim poglavljem treba razdijeliti između posebnih odjela i drugih nacionalnih odjela, pod uvjetom da su posebni odjeli odgovorni za koordinaciju.

2. Odjel ili odjeli odgovorni za primjenu ovog poglavlja organiziraju se na takav način da su neovisni o odjelima ili ograncima odjela koji su odgovorni za plaćanje i kontrolne provjere prije plaćanja.

3. Kako bi se osigurala pravilna primjena ovog poglavlja, poseban odjel iz stavka 1. poduzima sve potrebne mjere te mu dotična država članica povjerava sve ovlasti potrebne za izvršavanje zadataka iz ovog poglavlja.

4. Države članice usvajaju odgovarajuće mjere za kažnjavanje fizičkih ili pravnih osoba koje ne izvrše svoje obveze prema ovom poglavlju.

▼B

Članak 86.

Izvješća

1. Prije 1. siječnja, nakon razdoblja kontrole, države članice Komisiji šalju detaljno izvješće o primjeni ovog poglavlja.

2. Države članice i Komisija redovno razmjenjuju mišljenja o primjeni ovog poglavlja.

Članak 87.

Pristup Komisije podacima i kontroli

1. U skladu s relevantnim nacionalnim zakonima službenici Komisije imaju pristup svim dokumentima koji su pripremljeni ili imajući u vidu ili nakon kontrole organizirane prema ovom poglavlju te pohranjenim podacima, uključujući one pohranjene u sustavima za obradu podataka. Ti podaci dostavljaju se na zahtjev na odgovarajućem podatkovnom mediju.

2. Kontrola iz članka 80. provode službene osobe država članica. U toj kontroli mogu sudjelovati službenici Komisije. Oni sami ne mogu koristiti ovlasti kontrole koje su dodijeljene nacionalnim službenicima. Međutim, imaju pristup istim prostorijama i istim dokumentima kao i službene osobe država članica.

3. U slučaju kontrole u skladu s člankom 83., uz suglasnost zamoljene države članice, službenici države članice koja je podnijela zahtjev mogu biti prisutni tijekom kontrole u zamoljenoj državi članici te imati pristup istim prostorijama i istim dokumentima kao i službenici te države članice.

Službenici države članice koja je podnijela zahtjev prisutni na kontroli u zamoljenoj državi članici u bilo koje doba moraju biti u mogućnosti dostaviti dokaz svoje službene dužnosti. Kontrolu uvijek izvršavaju službenici zamoljene države članice.

4. Ne dovodeći u pitanje odredbe uredbe (EU, Euratom) 883/2013 i (Euratom, EZ) br. 2185/96 ako nacionalne odredbe u vezi s kaznenim postupkom neke aktivnosti rezerviraju za službenike koji su posebno određeni nacionalnim propisima, ni službenici Komisije ni službenici države članice iz stavka 3. ne sudjeluju u tim aktivnostima. Ni u kojem slučaju ne smiju sudjelovati u, posebice, kućnim posjetima ili službenom ispitivanju osoba u kontekstu kaznenog prava dotične države članice. Međutim, oni imaju pristup tako dobivenim podacima.

▼B

Članak 88.

Ovlasti Komisije

Komisija po potrebi donosi provedbene akte kojima određuje pravila za ujednačenu primjenu ovog poglavlja, posebice vezano uz sljedeće:

(a) provođenje kontrole utvrđene u članku 80. vezano uz odabir poduzeća, omjer i kalendar kontrole;

(b) očuvanje trgovinskih dokumenata i tipove dokumenata koje treba sačuvati ili podatke koje treba zabilježiti;

(c) izvođenje i koordinaciju zajedničkih djelovanja iz članka 83. stavka. 1;

(d) pojedinosti i specifikacije u vezi sa sadržajem, oblikom i načinom podnošenja zahtjeva, sadržaja, oblika i načina obavijesti, podnošenja razmjene podataka potrebne u okviru ovog poglavlja;

(e) uvjete i sredstva objavljivanja ili posebna pravila i uvjete za širenje ili stavljanje na raspolaganje informacija potrebnih u okviru ove Uredbe koje Komisija stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima država članica;

(f) odgovornosti posebnog odjela iz članka 85.;

(g) sadržaj izvješća iz članka 86.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

POGLAVLJE IV.

Ostale odredbe o provjerama i kaznama

Članak 89.

Ostale provjere i kazne povezane s pravilima o stavljanju na tržište

1. Države članice dužne su poduzeti mjere kako bi osigurale da se proizvodi iz članka 119. stavka 1. Uredbe (EU) 1308/2013 koji nisu označeni sukladno odredbama te Uredbe ne plasiraju na tržište ili se s njega povuku.

2. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe koje Komisija može donijeti, uvoz proizvoda navedenih u članku 189. stavku 1. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) br. 1308/2013 u Uniju podliježe provjerama kako bi se utvrdilo jesu li ispunjeni uvjeti iz stavka 1. tog članka.

3. Države članice dužne su izvršavati provjere na temelju analize rizika kako bi se provjerilo pridržavaju li se proizvodi iz Priloga I. Uredbe (EU) 1308/2013 pravila iz dijela II. glave II. poglavlja I. odjeljka I. Uredbe (EU) br. 1308/2013 te po potrebi primjenjivati administrativne kazne.

▼B

4. Ne dovodeći u pitanje akte koji se odnose na sektor vina donesene na temelju članka 64., u slučaju kršenja pravila Unije u sektoru vina, države članice primjenjuju proporcionalne, učinkovite i odvraćajuće administrativne kazne. Takve se kazne ne primjenjuju u slučajevima navedenima u članku 64. stavku 2. točkama od (a) do (d) i kada je neispunjavanje obveze manje značajnog karaktera.

5. Kako bi se zaštitila sredstva Unije te identitet, podrijetlo i kvaliteta vina Unije Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. koji se odnose na:

(a) uspostavljanje analitičke baze izotopnih podataka čija je svrha pomoć u otkrivanju prijevare, a koja se treba izgraditi na osnovi uzoraka koje su prikupile države članice;

(b) pravila o kontrolnim tijelima i uzajamnoj pomoći među njima;

(c) pravila o zajedničkom korištenju nalaza država članica;

6. Komisija može usvojiti provedbene akte kojima se utvrđuju sve mjere potrebne za:

(a) postupke koji se odnose na baze podataka država članica i na analitičke baze izotopnih podataka čija je svrha pomoć u otkrivanju prijevara;

(b) postupke koji se odnose na suradnju i pomoć između kontrolnih tijela i organa;

(c) u vezi s obvezom iz stavka 3., pravila za obavljanje provjera sukladnosti s tržišnim standardima, pravila o tijelima odgovornima za izvršavanje provjera, kao i o sadržaju, učestalosti i fazi stavljanja na tržite na koje se te provjere primjenjuju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 90.

Provjere povezane s oznakom izvornosti i oznakama geografskog podrijetla te zaštićenim tradicionalnim izrazima

1. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne korake kako bi se zaustavila nezakonita upotreba zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka geografskog podrijetla i zaštićenih tradicionalnih izraza iz Uredbe (EU) br. 1308/2013.

▼B

2. Država članica određuje nadležno tijelo odgovorno za provedbu provjera u vezi obveza iz dijela 2. glave II. poglavlja I. odjeljka II. Uredbe (EU) br. 1308/2013 u skladu s kriterijima iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i dužna je osigurati da svaki gospodarski subjekt koji ispunjava te obveze ima pravo biti obuhvaćen sustavom provjera.

3. Unutar Unije, godišnju provjeru usklađenosti sa specifikacijom proizvoda, tijekom proizvodnje i tijekom ili nakon kondicioniranja vina osigurava nadležno tijelo navedeno u stavku 2. ili jedno ili više kontrolnih tijela u smislu članka 2. drugog podstavka točke 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004 koje funkcionira kao tijelo za certificiranje proizvoda u skladu s kriterijima iz članka 5. te Uredbe.

4. Komisija donosi provedbene akte o sljedećem:

(a) komunikacijama koje države članice trebaju dostaviti Komisiji;

(b) pravilima o nadležnom tijelu odgovornom za provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda, uključujući slučajeve gdje je geografsko područje u trećoj zemlji;

(c) aktivnostima koje države članice trebaju provesti kako bi se spriječila nezakonita upotreba zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zaštićenih tradicionalnih izraza;

(d) provjerama i kontrolama koje trebaju izvršiti države članice, uključujući testiranje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

GLAVA VI.

VIŠESTRUKA SUKLADNOST

POGLAVLJE I.

Područje primjene

Članak 91.

Opće načelo

1. Ako se korisnik iz članka 92. ne pridržava pravila o višestrukoj sukladnosti iz članka 93., tom se korisniku nalaže administrativna kazna.

2. Administrativna kazna iz stavka 1. primjenjuje se samo kada je neispunjavanje obveza posljedica radnje ili propusta koji se mogu izravno pripisati korisniku o kojem se radi; i ako je zadovoljen jedan ili oba od sljedećih dodatnih uvjeta:

([1]) Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30.4.2004., str. 1.).

▼B

(a) neispunjavanje obveza stoji u vezi s poljoprivrednom aktivnosti korisnika;

(b) u pitanju je područje poljoprivrednog imanja korisnika.

Međutim, što se tiče šumskih područja, ta se kazna ne primjenjuje samo ako za dotično područje nije zatražena potpora u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkom (a), člancima 30. i 34. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

3. Za potrebe ove glave primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „poljoprivredno imanje” znači sve proizvodne jedinice i površine kojima upravlja korisnik iz članka 92. koje se nalaze na području iste države članice;

(b) „zahtjev” znači svaki pojedinačni propisani zahtjev o upravljanju, u okviru prava Unije iz Priloga II., unutar određenog akta, koji se po sadržaju razlikuje od svih drugih zahtjeva istog akta.

Članak 92.

Obuhvaćeni korisnici

Članak 91. primjenjuje se na korisnike koji primaju izravna plaćanja prema Uredbi (EU) br. 1307/2013, plaćanja prema člancima 46. i 47. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i godišnje premije prema članku 21. stavku 1. točkama (a) i (b), članku 28. do 31., 33. i 34. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Međutim, članak 91. ne primjenjuje se na korisnike koji sudjeluju u programu za male poljoprivrednike kao što je navedeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013. Kazna navedena u tom članku također se ne primjenjuje na potporu iz članka 28. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Članak 93.

Pravila o višestrukoj sukladnosti

1. Pravila o višestrukoj sukladnosti sastoje se od propisanih zahtjeva o upravljanju u okviru prava Unije i standardi za dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta ustanovljeni na nacionalnoj razini kako je navedeno u Prilogu II. vezano uz sljedeća područja:

(a) okoliš, klimatske promjene i dobro poljoprivredno stanje zemljišta;

(b) javno zdravlje, zdravlje životinja i biljaka;

(c) dobrobit životinja.

2. Pravni akti iz Priloga II. o propisanim zahtjevima o upravljanju vrijede u verziji koja je na snazi, a u slučaju Direktiva, kako su ih provele države članice.

▼B

3. Osim toga, što se tiče 2015. i 2016. godine, pravila o višestrukoj sukladnosti također uključuju održavanje trajnog pašnjaka. Države članice koje su bile članice Unije na dan 1. siječnja 2004. moraju osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na datum predviđen za zahtjeve za potporu za površinu za godinu 2003. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica. Države članice koje su postale članicama Unije 2004. godine moraju osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na dan 1. svibnja 2004. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica. Bugarska i Rumunjska moraju osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na dan 1. svibnja 2007. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica. Hrvatska mora osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na dan 1. srpnja 2013. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica.

Prvi podstavak ne primjenjuje se na zemljište koje se upotrebljava kao trajni pašnjak i koje će se pošumiti, ako je to pošumljavanje u skladu s okolišem i uz isključenje nasada božićnih drvaca i brzorastućih vrsta uzgojenih u kratkom roku.

4. Kako bi se uzeo u obzir stavak 3., Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115., koji utvrđuje pravila o održavanju trajnih pašnjaka, posebno kako bi se osiguralo da se poduzmu mjere za održavanje zemljišta pod trajnim pašnjakom na razini poljoprivrednika, uključujući pojedine obveze koje treba poštovati, poput obveza za prenamjenu površina u trajne pašnjake ako se ustanovi da se udio zemljišta pod trajnim pašnjacima smanjuje.

Kako bi se osigurala pravilna primjena obveza država članica s jedne strane i pojedinih poljoprivrednika s druge, što se tiče održavanja trajnih pašnjaka, Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. kako bi se utvrdili uvjeti i metode za određivanje koliko zemljišta pod trajnim pašnjakom i poljoprivrednih zemljišta treba održavati.

5. Za potrebe stavaka 3. i 4., „trajni pašnjak” znači trajni pašnjak kako je definirano u članku 2. točki (c) izvorne verzije Uredbe (EZ) br. 1120/2009.

Članak 94.

Obveze država članica u vezi s dobrim poljoprivrednim i okolišnim stanjem

Države članice osiguravaju da se sve poljoprivredne površine, uključujući zemljišta koja se više ne koriste u proizvodne svrhe, održavaju u dobrom poljoprivrednom i okolišnom stanju. Države članice definiraju, na nacionalnoj i regionalnoj razini, minimalne standarde za korisnike za dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta na osnovi Priloga II., uzimajući u obzir posebna svojstva dotičnih područja, uključujući uvjete

▼B

tla i klimatske uvjete, postojeće sustave poljoprivredne proizvodnje, korištenje zemljišta, plodored, uzgojne metode i strukture poljoprivrednih gospodarstava.

Države članice ne definiraju minimalne uvjete koji nisu određeni u Prilogu II.

Članak 95.

Informacije za korisnike

Države članice dužne su, po potrebi, predmetnim korisnicima elektroničkim putem dostaviti popis zahtjeva i standarda koji će se primjenjivati na razini poljoprivrednog gospodarstva te jasne i precizne informacije o tome.

POGLAVLJE II:

Sustav kontrole i administrativne kazne u vezi s višestrukom sukladnošću

Članak 96.

Provjere višestruke sukladnosti

1. Države članice po potrebi koriste integrirani sustav naveden u poglavlju II. glave V., a posebno u članak 68. stavak 1. točke (a), (b), (d), (e) i (f).

Države članice mogu koristiti svoje postojeće sustave upravljanja i kontrole u svrhu osiguravanja usklađenosti s pravilima o višestrukoj sukladnosti.

Ti sustavi, a posebno sustav za identifikaciju i registriranje životinja uređen sukladno Direktivi Vijeća 2008/71/EZ [1] te Uredbama (EZ) br. 1760/2000 i (EZ) br. 21/2004 moraju biti kompatibilni s integriranim sustavom iz glave V. poglavlja II. ove Uredbe.

2. Ovisno o zahtjevima, standardima, djelovanjima ili područjima višestruke sukladnosti u pitanju, države članice mogu se odlučiti na izvršavanje administrativnih provjera, posebno onih koje su već navedene u kontrolnim sustavima koji se primjenjuju na određeni zahtjev, standard, djelovanje ili područje višestruke sukladnosti.

3. Države članice dužne su izvršavati provjere na licu mjesta kako bi utvrdile pridržava li se korisnik obveza iz ove glave.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje pravila o izvršavanju provjera s ciljem provjere usklađenosti s obvezama iz ove glave, uključujući pravila koja omogućuju da se prilikom analize rizika u obzir uzimaju sljedeći faktori:

[1] Direktiva Vijeća 2008/71/EZ od 15. srpnja 2008. o identifikaciji i registraciji svinja (SL L 213, 8.8.2008., str. 31.).

▼B

(a) sudjelovanje poljoprivrednika u sustavu poljoprivrednog savjetovanja kako je predviđeno u glavi III. ove Uredbe;

(b) sudjelovanje poljoprivrednika u sustavu za izdavanje svjedodžbi, ako obuhvaća dotične zahtjeve i standarde.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 97.

Primjena administrativnih kazni

1. Administrativna kazna iz članka 91. primjenjuje se ako se ne poštuju pravila o višestrukoj sukladnosti u bilo kojem trenutku u navedenoj kalendarskoj godini („dotična kalendarska godina”), a dotično nepoštovanje može se izravno pripisati korisniku koji je podnio zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje u kalendarskoj godini u pitanju.

Prvi podstavak primjenjuje se mutatis mutandis na korisnike za koje se ustanovi da se nisu pridržavali pravila o višestrukoj sukladnosti bilo kada tijekom tri godine od 1. siječnja godine od kalendarske godine u kojoj je plaćanje odobreno u okviru programa potpore za restrukturiranje i konverziju ili bilo kada tijekom jedne godine od 1. siječnja nakon kalendarske godine u kojoj je plaćanje odobreno u okviru programa potpore za berbu iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 („dotične godine”).

2. U slučajevima u kojima se zemljište prenosi tijekom dotične kalendarske godine ili dotičnih godina, stavak 1. također se primjenjuje na slučajeve gdje nepridržavanje u pitanju proizlazi iz radnje ili propusta koji se izravno mogu pripisati osobi kojoj ili od koje je poljoprivredno zemljište preneseno. Odstupajući od prve rečenice, ako je osoba kojoj se radnja ili propust izravno pripisuju podnijela zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje u dotičnoj kalendarskoj godini ili godinama, administrativna kazna se primjenjuje na osnovi ukupnih iznosa plaćanja iz članka 92. koji su odobreni ili se trebaju odobriti toj osobi.

Za potrebe ovog stavka „prijenos” znači bilo koji tip transakcije kojim poljoprivredno zemljište prestaje biti na raspolaganju prenositelju.

3. Bez obzira na stavak 1., i podložno pravilima koje treba usvojiti u skladu s člankom 101., države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju administrativnu kaznu po korisniku i po kalendarskoj godini ako je iznos kazne 100 EUR ili manje.

▼B

Ako država članica odluči iskoristiti opciju predviđenu u prvom podstavku, nadležno tijelo dužno je, na uzorku korisnika, u sljedećoj godini poduzeti mjere potrebne za provjeru je li korisnik popravio nalaze o neusklađenosti u pitanju. Korisnika se mora obavijestiti o nalazu i obvezi poduzimanja korektivne mjere.

4. Administrativna kazna ne utječe na zakonitost i ispravnost plaćanja na koja se primjenjuje.

Članak 98.

Primjena administrativne kazne u Bugarskoj, Hrvatskoj i Rumunjskoj

U slučaju Bugarske i Rumunjske administrativne kazne iz članka 91. primjenjuju se najkasnije od 1. siječnja 2016. vezano uz propisane zahtjeve o upravljanju u području dobrobiti životinja iz Priloga II.

Za Hrvatsku se kazne iz članka 91. primjenjuju prema sljedećem vremenskom rasporedu što se tiče propisanih zahtjeva o upravljanju (PZU) iz Priloga II.:

(a) od 1. siječnja 2014. za PZU 1 do PZU 3 i PZU 6 do PZU 8;

(b) od 1. siječnja 2016. za PZU 4, PZU 5, PZU 9 i PZU 10;

(c) od 1. siječnja 2018. od PZU 11. do PZU 13.

Članak 99.

Izračun administrativnih kazni

1. Administrativna kazna iz članka 91. primjenjuje se putem smanjenja ili ukidanja ukupnog iznosa plaćanja iz članka 92. koji je odobren ili se treba odobriti predmetnom korisniku u odnosu na zahtjeve za potporu koje je podnio ili će podnijeti u tijeku kalendarske godine nalaza.

Pri izračunu tih smanjenja i ukidanja uzima se u obzir ozbiljnost, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze, kao i kriteriji iz stavaka 2., 3. i 4.

2. U slučaju neispunjavanja obveze zbog nepažnje, postotak smanjenja ne smije prekoračiti 5 %, a u slučaju ponovljenog neispunjavanja obveze, ne smije prekoračiti 15 %.

Države članice mogu uspostaviti sustav ranog upozoravanja za slučajeve neispunjavanja obveza na koje se, s obzirom na njihovu manju težinu, opseg i trajanje, u opravdanim slučajevima, ne primjenjuje smanjenje ili ukidanje. Ako država članica odluči iskoristiti ovu opciju, nadležno tijelo dužno je korisniku poslati rano upozorenje i obavijestiti korisnika o nalazu i obvezi poduzimanja korektivne mjere. Ako se u naknadnoj provjeri utvrdi da neispunjavanje obveza nije ispravljeno, smanjenje u skladu s prvim podstavkom primjenjuje se retroaktivno.

▼B

Međutim, smanjenje ili ukidanje uvijek se primjenjuje na slučajeve neispunjavanja obveza koji predstavljaju izravan rizik za javno zdravlje ili dobrobit životinja.

Države članice mogu dati prioritetni pristup sustavu za savjetovanje poljoprivrednika korisnicima koji su prvi put dobili rano upozorenje.

3. U slučaju namjernog neispunjavanja obveze postotak smanjenja u načelu ne može biti manji od 20 % i može doći do cjelokupnog isključenja iz jednog ili više programa potpore te može vrijediti jednu ili više kalendarskih godina.

4. U bilo kojem slučaju ukupni iznos smanjenja i ukidanja za jednu kalendarsku godinu ne smije biti više od ukupnog iznosa iz prvog podstavka stavka 1.

Članak 100.

Iznosi koji proizlaze iz višestruke sukladnosti

Države članice mogu zadržati 25 % iznosa koji rezultiraju iz primjene smanjenja i ukidanja iz članka 99.

Članak 101.

Ovlasti Komisije u vezi s primjenom i izračunom administrativnih kazni

1. Kako bi se osigurala pravilna raspodjela sredstva korisnicima koji imaju pravo na njih i pravilno provođenje višestruke sukladnosti na učinkovit, koherentan i nediskriminirajući način, Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. kojima se:

(a) uspostavljaju usklađene osnove za izračun administrativnih kazni zbog višestruke sukladnosti iz članka 99., uzimajući u obzir umanjenja u vezi s financijskom disciplinom;

(b) utvrđuju uvjeti za primjenu i izračun administrativnih kazni zbog višestruke sukladnosti, uključujući u slučajevima neispunjavanja obveza koji se mogu izravno pripisati dotičnom korisniku.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila u vezi s izračunom i primjenom administrativnih kazni iz članaka od 97. do 99., kao i što se tiče korisnika koji su skupina osoba na temelju članaka 28. i 29. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

▼B

GLAVA VII.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Priopćavanje

Članak 102.

Priopćavanje informacija

1. Osim odredbi utvrđenih u sektorskim Uredbama, države članice Komisiji šalju sljedeće podatke, izjave i dokumente:

(a) za akreditirane agencije za plaćanja i akreditirana koordinacijska tijela:

i. dokument o njihovoj akreditaciji;

ii. njihovu funkciju (akreditirana agencija za plaćanja ili akreditirano koordinacijsko tijelo);

iii. kada je potrebno, dokument o oduzimanju akreditacije,

(b) za tijela za ovjeravanje:

i. njihov naziv;

ii. njihovu adresu,

(c) za mjere u vezi s operacijama koje financiraju Fondovi:

i. izjave o rashodima koje su ujedno i zahtjevi za plaćanje, potpisane od strane akreditirane agencije za plaćanja ili akreditiranog koordinacijskog tijela, s priloženim potrebnim podacima;

ii. procjenu njihovih financijskih zahtjeva u vezi s EFJP-om, a u vezi s EPFRR-om ažurirane procjene izjava o rashodima koje se podnose tijekom godine i procjene izjava o rashodima za sljedeću financijsku godinu;

iii. izjavu o upravljanju i godišnje financijske izvještaje akreditiranih agencija za plaćanja;

iv. godišnji sažetak rezultata svih raspoloživih revizija i provjera izvršenih u skladu s rasporedom i detaljnim odredbama navedenim u pravilima specifičnim za sektor.

Godišnji financijski izvještaji akreditiranih agencija za plaćanja koji se odnose na rashode EPFRR-a podnose se na razini svakog programa.

2. Države članice detaljno obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetima za provođenje dobrih poljoprivrednih i okolišnih uvjeta navedenih u članku 94. te o pojedinostima sustava za savjetovanje poljoprivrednika iz glave III.

▼B

3. Država članica redovno obavješćuje Komisiju o primjeni integriranog sustava navedenog u poglavlju II. glave V. Komisija organizira razmjene mišljenja o ovoj temi s državama članicama.

Članak 103.

Povjerljivost

1. Države članice i Komisija poduzimaju sve potrebne korake kako bi zajamčile povjerljivost podataka priopćenih ili dobivenih u okviru mjera inspekcije i poravnanja računa provedenih u skladu s ovom Uredbom.

Na te podatke primjenjuju se pravila iz članka 8. Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96.

2. Ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe povezane sa sudskim postupkom, podaci prikupljeni tijekom kontrole utvrđene u poglavlju III. glave V. zaštićeni su službenom tajnom. Ne smiju se priopćavati nikome osim osoba koje ih, zbog svojih dužnosti u državama članicama ili institucijama Unije, moraju znati za potrebe izvršavanja tih dužnosti.

Članak 104.

Ovlasti Komisije

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) obliku, sadržaju, intervalu, rokovima i pojedinostima dostavljanja ili stavljanja Komisiji na raspolaganje:

i. izjave o rashodima i procjene rashoda te njihovih nadopuna, uključujući namjenski prihod;

ii. izjavu o upravljanju i godišnje financijske izvještaje agencija za plaćanja, kao i rezultate raspoloživih izvršenih revizija i kontrola;

iii. izvješća o potvrđivanju godišnjih financijskih izvještaja;

iv. nazive i pojedinosti akreditiranih agencija za plaćanja, akreditiranih koordinacijskih tijela i tijela za ovjeravanje;

v. pojedinosti vezane uz poštovanje i plaćanje rashoda koji se financiraju u okviru Fondova;

vi. obavijesti o financijskim prilagodbama koje provode države članice u vezi s aktivnostima ili programima ruralnog razvoja i sažeta izvješća o postupcima povrata koje su države članice poduzele zbog nepravilnosti;

vii. podatke o mjerama poduzetima u skladu s člankom 58.

▼B

(b) rješenjima koja reguliraju razmjenu podataka i dokumenata između Komisije i država članica te provedbu informacijskih sustava, uključujući vrstu, format i sadržaj podataka koje ti sustavi trebaju obraditi te odgovarajuća pravila pohrane podataka;

(c) obavijestima koje države članice dostavljaju Komisiji o podacima, dokumentima, statistici i izvješćima kao i krajnjim rokove i metode za njihove obavijesti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

POGLAVLJE II.

Korištenje eura

Članak 105.

Opća načela

1. Iznosi iz odluka Komisije o usvajanju programa ruralnog razvoja, iznosi preuzetih obveza i plaćanja Komisije, iznosi iskazanih ili potvrđenih rashoda te iznosi iz izjava država članica o rashodima izražavaju se i plaćaju u eurima.

2. Cijene i iznosi utvrđeni u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu izražavaju se u eurima.

Odobravaju se ili prikupljaju u eurima u državama članicama koje su euro prihvatile te u nacionalnoj valuti u državama članicama koje ga nisu prihvatile.

Članak 106.

Tečaj i operativni događaj

1. Cijene i iznosi iz članka 105. stavka 2. u državama članicama koje nisu prihvatile euro kao nacionalnu valutu preračunavaju se preko tečaja.

2. Operativni događaj za tečaj je:

(a) dovršetak carinskih uvoznih ili izvoznih formalnosti u slučaju iznosa koji se prikupljaju ili odobravaju u trgovini s trećim zemljama;

(b) događaj kojim se ostvario gospodarski cilj operacije u svim drugim slučajevima.

3. Ako se korisniku izvršava izravno plaćanje predviđeno Uredbom (EU) br. 1307/2103 u drugoj valuti umjesto u eurima, države članice preračunavaju iznos potpore izražen u eurima u nacionalnu valutu na temelju zadnjeg tečaja koji je odredila Europska središnja banka prije 1. listopada one godine za koju se potpora dodjeljuje.

▼B

Odstupajući od prvog podstavka, države članice u opravdanim slučajevima mogu odlučiti izvršiti konverziju na temelju prosječnih tečajeva koje je odredila Europska središnja banka tijekom mjeseca prije 1. listopada godine za koju je dodijeljena potpora. Države članice koje odaberu tu opciju određuju i objavljuju prosječnu stopu prije 1. prosinca te godine.

4. Što se tiče EFJP-a, pri sastavljanju izjava o rashodima, države članice koje nisu usvojile euro primjenjuju isti tečaj kao onaj koji su koristile za plaćanja korisnicima ili za primanje prihoda, u skladu s odredbama ovog poglavlja.

5. Kako bi se odredio operativni događaj iz stavka 2. ili se uredio iz razloga koji su svojstveni organizaciji tržišta ili dotičnom iznosu, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. koji sadrže pravila o tim operativnim događajima i tečaju koji treba koristiti. Poseban operativni događaj određuje se uzimajući u obzir sljedeće kriterije:

(a) stvarnu primjenjivost prilagodbi tečaja što je prije moguće;

(b) sličnost operativnih događaja za analogne operacije koje se provode u okviru organizacije tržišta;

(c) dosljednost operativnih događaja za različite cijene i iznose koji se odnose na organizaciju tržišta;

(d) provedivost i učinkovitost kontrola primjene odgovarajućih tečajeva.

6. Kako bi se izbjeglo da države članice koje nisu prihvatile euro koriste različite tečajeve na računima primljenog prihoda ili potpore plaćene korisnicima u valuti koja nije euro s jedne strane, te da se ustanovi izjava o rashodima koju je sastavila agencija za plaćanja s druge strane, Komisija ima pravo donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. koji utvrđuju pravila o tečaju koji je primjenjiv pri sastavljanju izjava o rashodima i pri bilježenju operacija javnog skladištenja na računima agencije za plaćanja.

Članak 107.

Mjere zaštite i iznimke

1. Komisija može putem provedbenih akata donijeti mjere kako bi se zaštitila primjena prava Unije ako postoji mogućnost da je ugroze iznimne monetarne prakse povezane s nacionalnom valutom. Te mjere mogu, prema potrebi, odstupati od postojećih pravila isključivo u razdoblju koje je nužno potrebno.

▼B

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Europski parlament, Vijeće i države članice odmah se obavješćuju o mjerama iz prvog podstavka.

2. Ako iznimna monetarna praksa u vezi s nacionalnom valutom može ugroziti primjenu prava Unije, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. koji odstupaju od ovog odjeljka, osobito u sljedećim slučajevima:

(a) kada država primjenjuje neuobičajene metode razmjene kao što su višestruki tečajevi ili se služi ugovorima o razmjeni;

(b) kada države imaju valute koje ne kotiraju na službenim valutnim tržištima ili kada kretanja takvih valuta mogu stvoriti poremećaje u trgovini.

Članak 108.

Korištenje eura od strane država članica izvan europodručja

1. Ako država članica koja nije prihvatila euro odlučiti platiti troškove koji proizlaze iz sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva u eurima umjesto u svojoj nacionalnoj valuti, država članica poduzima mjere koje osiguravaju da korištenje eura ne pruža sustavnu prednost u usporedbi s korištenjem nacionalne valute.

2. Država članica obavješćuje Komisiju o planiranim mjerama prije nego one stupe na snagu. Mjere ne mogu stupiti na snagu dok Komisija ne obavijesti o svojoj suglasnosti o tome.

POGLAVLJE III.

Izvješće i evaluacija

Članak 109.

Godišnje financijsko izvješće

Komisija do kraja rujna svake godine koja slijedi nakon proračunske godine sastavlja financijsko izvješće o upravljanju Fondovima u prethodnoj financijskoj godini koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 110.

Nadzor i evaluacija ZPP-a

1. Zajednički okvir za nadzor i evaluaciju uspostavlja se s ciljem mjerenja uspješnosti ZPP-a, a posebno:

(a) izravnih plaćanja utvrđenih Uredbom (EU) br. 1307/2013;

(b) tržišnih mjera iz Uredbe (EU) br. 1308/2013;

▼B

(c) mjera ruralnog razvoja iz Uredbe (EU) br. 1305/2013i

(d) odredbama iz ove Uredbe.

Komisija nadzire te mjere politike na temelju izvješća država članica u skladu s pravilima navedenim u Uredbama iz prvog podstavka. Komisija uspostavlja višegodišnji evaluacijski plan koji uključuje povremene evaluacije posebnih instrumenta koje će provoditi.]

Kako bi se osiguralo učinkovito praćenje uspješnosti Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz sadržaj i sastav tog okvira.

2. Uspješnost mjera ZPP-a iz stavka 1. mjeri se u odnosu na sljedeće ciljeve:

(a) održivu proizvodnju hrane s naglaskom na dohodak od poljoprivrede, poljoprivrednu produktivnost i stabilnost cijena;

(b) održivo upravljanje prirodnim resursima i klimatska aktivnost, s naglaskom na emisije stakleničkih plinova, bioraznolikost, tlo i vodu;

(c) uravnoteženi teritorijalni razvoj s naglaskom na ruralno zapošljavanje, rast i siromaštvo u ruralnim područjima.

Komisija donosi provedbene akte kojima definira skup pokazatelja koji su specifični za ciljeve navedene u prvom podstavku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Pokazatelji su povezani sa strukturom i ciljevima politike i omogućuju ocjenu napretka, djelotvornosti i učinkovitosti politike u odnosu na ciljeve.

3. Okvir za nadzor i evaluaciju odražava strukturu ZPP-a na sljedeći način:

(a) za izravna plaćanja iz Uredbe (EU) br. 1307/2013, tržišne mjere iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 i odredbe iz ove Uredbe, Komisija nadzire te instrumente na temelju izvješćivanja država članica u skladu s pravilima utvrđenima u ovim uredbama. Komisija uspostavlja višegodišnji evaluacijski plan uz povremene evaluacije posebnih instrumenta koje se provode pod odgovornošću Komisije. Evaluacije se provode pravovremeno i od strane neovisnih evaluatora.

(b) nadzor i evaluacija politike ruralnog razvoja provodit će se u skladu s člancima od 67. do 79. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

▼B

Komisija osigurava da se zajednički učinak svih instrumenta ZPP-a iz stavka 1. mjeri i ocjenjuje u odnosu na zajedničke ciljeve iz stavka 2. Uspješnost ZPP-a u postizanju zajedničkih ciljeva mjeri se i ocjenjuje na temelju zajedničkih pokazatelja učinka, a odnosnih posebnih ciljeva na temelju pokazatelja rezultata. Komisija na temelju dokaza osiguranih u evaluacijama ZPP-a, uključujući evaluacije programa ruralnog razvoja, kao i ostale relevantne izvore informacija, priprema izvješća o mjerenju i procjeni zajedničke uspješnosti svih instrumenata ZPP-a.

4. Države članice Komisiji osiguravaju sve potrebne podatke kako bi se omogućio nadzor i evaluacija dotičnih mjera. Ti se podaci u najvećoj mogućoj mjeri temelje na utvrđenim izvorima podataka, kao što su mreža poljoprivrednih računovodstvenih podataka i Eurostat.

Komisija uzima u obzir potrebe za podacima i sinergije između potencijalnih izvora podataka, posebno za korištenje istih u statističke svrhe prema potrebi.

Komisija donosi provedbene akte kojima definira pravila o podacima koje trebaju poslati države članice, uzimajući u obzir potrebu za izbjegavanjem nepotrebnog administrativnog opterećenja, kao i o potrebe za podacima i sinergijama među potencijalnim izvorima podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

5. Komisija predstavlja prvo izvješće o provedbi ovog članka, uključujući prve rezultate o uspješnosti ZPP-a, Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije do 31. prosinca 2018. Drugo izvješće, koje će uključivati procjenu uspješnosti ZPP-a, bit će predstavljeno do 31. prosinca 2021.

POGLAVLJE IV.

Transparentnost

Članak 111.

Objavljivanje korisnika

1. Države članice moraju osigurati godišnje ex-post objavljivanje korisnika Fondova. Objava sadržava:

(a) ne dovodeći u pitanje prvi stavak članka 112. ove Uredbe, ime korisnika, kako slijedi:

i. ime i prezime, ako je korisnik fizička osoba;

ii. puni pravni naziv, kako je registriran, ako je korisnik pravna osoba s autonomnom pravnom osobnošću, u skladu sa zakonodavstvom predmetne države članice;

▼B

iii. puni naziv udruženja, kako je registrirano ili drukčije službeno priznato, ako je korisnik udruženje bez vlastite pravne osobnosti;

(b) općinu u kojoj korisnik ima boravište ili u kojoj je registriran i, ako je dostupno, poštanski broj ili njegov dio, kojim se utvrđuje općina;

(c) iznose plaćanja koji odgovaraju svakoj mjeri koju financira Fondove, koje je primio svaki korisnik u dotičnoj financijskoj godini;

(d) vrstu i opis mjera koje financira bilo koji od Fondova i u okviru kojih se dodjeljuje plaćanje iz točke (c).

Podaci iz prvog podstavka dostupni su na jedinstvenom web-mjestu za svaku državu članicu. Oni su dostupni dvije godine od datuma prve objave.

2. Što se tiče plaćanja koja odgovaraju mjerama koje se financiraju iz EPFRR-a, kao što je navedeno u točki (c) prvog podstavka stavka 1., iznosi koji se objavljuju odgovaraju ukupnom javnom financiranju, uključujući Uniju i nacionalne doprinose.

Članak 112.

Prag

Države članice u sljedećim situacijama ne smiju objaviti ime korisnika kako je predviđeno u članku 111. stavku 1. prvom podstavku točki (a) ove Uredbe:

(a) u slučaju država članica koje uspostavljaju program za male poljoprivrednike kako je predviđeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ako je iznos pomoći koji je korisnik primio u jednoj godini jednak ili manji od iznosa koji je odredila država članica kako je navedeno u članku 63. stavku 1. drugom podstavku ili članku 63. stavku 2. drugom podstavku te Uredbe;

(b) u slučaju država članica koje ne uspostavljaju program za male poljoprivrednike kako je predviđeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ako je iznos pomoći koji je korisnik primio u jednoj godini jednak ili manji od 1 250 EUR.

Ako se primjenjuje prvi podstavak točka (a), iznose koje utvrdi država članica u skladu s člankom 63. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i o kojima obavješćuje Komisiju prema ovoj Uredbi, Komisija objavljuje u skladu s pravilima donesenima u skladu s člankom 114.

Ako se primjenjuje prvi stavak ovog članka, država članica objavljuje podatke iz članka 111. stavka 1. prvog podstavka točaka (b), (c) i (d), a korisnik se označuje oznakom. Države članice odlučuju o obliku te oznake.

▼B

Članak 113.

Podaci o korisnicima

Države članice obavješćuju korisnike da se podaci o njima objavljuju u skladu s člankom 111. i da te podatke mogu obrađivati revizijska i istražna tijela Unije i država članica za potrebe zaštite financijskih interesa Unije.

U skladu sa zahtjevima Direktive 95/46/EZ, što se tiče osobnih podataka, države članice obavješćuju korisnike o njihovim pravima u okviru pravila o zaštiti podataka i o postupcima koji se primjenjuju u ostvarivanju tih prava.

Članak 114.

Ovlasti Komisije

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) obliku, uključujući način predstavljanja po pojedinim mjerama, i vremenskom planu objave kako je predviđeno člancima 111. i 112.;

(b) jedinstvenoj primjeni članka 113.;

(c) suradnji između Komisije i država članica.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 115.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. dodjeljuju se Komisiji na razdoblje od sedam godina počevši od dana stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka sedmogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

▼B

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 116.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor pod imenom „Odbor za poljoprivredne fondove”. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

Za potrebe članaka 15., 58., 62., 63., 64., 65., 66., 75., 77., 78., 89., 90., 96., 101. i 104., što se tiče izravnih plaćanja, ruralnog razvoja i/ili zajedničke organizacije tržišta, Komisiji pomažu Odbor za poljoprivredne fondove, Odbor za upravljanje izravnim plaćanjima, Odbor za ruralni razvoj i/ili Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda koji su uspostavljeni ovom Uredbom, Uredbom (EU) br. 1307/2013, Uredbom (EU) br. 1305/2013 odnosno Uredbom (EU) br. 1308/2013. Ti su odbori u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

U slučaju akata iz članka 8., ako odbor ne predloži mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

▼B

Članak 117.

Obrada i zaštita osobnih podataka

1. Države članice i Komisija prikupljaju osobne podatke u svrhu obavljanja svojih obveza vezano uz upravljanje, kontrolu, reviziju te nadzor i evaluaciju u okviru ove Uredbe, a posebno one propisane glavom II. poglavljem II., glavom III., glavom IV. poglavljima III. i IV., glavama V. i VI. i glavom VII. poglavljem III., kao i u statističke svrhe, i ne obrađuju te podatke na način koji nije u skladu s tom svrhom.

2. Ako se osobni podaci obrađuju u svrhu nadzora i evaluacije u okviru glave VII. poglavlja III., kao i u statističke svrhe, oni moraju biti anonimni i moraju se obrađivati samo u agregiranom obliku.

3. Osobni se podaci obrađuju u skladu s pravilima Direktive 95/46/EZ i Uredbe (EZ) br. 45/2001. Takvi se podaci posebice ne pohranjuju u obliku koji omogućuje identifikaciju pojedinaca na koje se osobni podaci odnose dulje nego što je to neophodno za potrebe za koje su prikupljeni ili za koje se dodatno obrađuju, uzimajući u obzir minimalna razdoblja pohrane propisana važećim nacionalnim pravom ili pravom Unije.

4. Države članice obavješćuju pojedince na koje se osobni podaci odnose da njihove osobne podatke mogu obrađivati nacionalna tijela ili tijela Unije, u skladu sa stavkom 1., i da, u tom pogledu, oni uživaju prava navedena u pravilima o zaštiti podataka iz Direktive 95/46/EZ odnosno Uredbe (EZ) br. 45/2001.

5. Ovaj članak podliježe člancima od 111. do 114.

Članak 118.

Razina provedbe

Države članice odgovorne su za provedbu programa i izvršavanje njihovih zadaća u okviru ove Uredbe na razini koju smatraju prikladnom, i koja mora biti u skladu s institucionalnim, pravnim i financijskim okvirom države članice te s ovom Uredbom i drugim relevantnim pravilima Unije.

Članak 119.

Stavljanje izvan snage

1. Uredbe (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 stavljaju se izvan snage.

▼M1

Međutim, članak 31. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 i relevantna provedbena pravila i dalje se primjenjuju do 31. prosinca 2014. te članci 30. i 44.a Uredbe (EZ) br. 1290/2005 i relevantna provedbena pravila i dalje se primjenjuju na nastale rashode i izvršena plaćanja za poljoprivrednu financijsku godinu 2013.

▼B

2. Upućivanja na Uredbe koje su stavljene izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom navedenom u Prilogu III.

▼M1

Članak 119.a

Odstupanje od Uredbe (EU) br. 966/2012

Odstupajući od članka 59. stavka 5. Uredbe (EU) br. 966/2012 i od članka 9. stavka 1. ove Uredbe, za poljoprivrednu financijsku godinu 2014., nije potrebno da mišljenje certifikacijskog tijela utvrđuje jesu li rashodi u pogledu kojih je od Komisije zatražen povrat zakoniti i pravilni.

▼B

Članak 120.

Prijelazne mjere

▼C2

Kako bi se olakšao prijelaz s rješenja navedenih u uredbama iz članka 119. koje su stavljene izvan snage na rješenja iz ove Uredbe, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115., vezano uz slučajeve u kojima je moguće primijeniti odstupanja od pravila i dodatke pravilima iz ove Uredbe.

▼B

Članak 121.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

▼M1

2. Međutim, sljedeće odredbe primjenjuju se kako slijedi:

(a) članci 7., 8., 16., 25. i 26. i 43. od 16. listopada 2013.;

(b) Glava III. članak 52., glava V. poglavlje II. i glava VI. od 1. siječnja 2015.;

3. Neovisno o stavcima 2. i 3.:

(a) članci 9., 18., 40. i 51. primjenjuju se na rashode nastale nakon 16. listopada 2013.;

(b) Glava VII. poglavlje IV. primjenjuje se na plaćanja izvršena od poljoprivredne financijske godine 2014. nadalje.

▼B

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼B

PRILOG I.

PODACI VEZANI UZ UBLAŽAVANJE KLIMATSKIH PROMJENA I PRILAGODBU TIM PROMJENAMA, BIORAZNOLIKOST I ZAŠTITU VODE KAKO JE NAVEDENO U ČLANKU 12. STAVKU 3. TOČKI (D).

Ublažavanje klimatskih promjena i prilagodba tim promjenama:

— Podaci o mogućim učincima klimatskih promjena u relevantnim regijama, o emisijama stakleničkih plinova relevantnih uzgojnih metoda te o doprinosu poljoprivrednog sektora njihovom ublažavanju kroz poboljšanje uzgojne i poljoprivredno šumarske prakse te kroz razvoj projekata obnovljive energije na poljoprivrednom gospodarstvu te poboljšanje energetske učinkovitosti na istome.

— Podaci koji poljoprivrednicima pomažu u planiranju kako najbolje ulagati u osiguravanje svojih poljoprivrednih sustava od klimatskih uvjeta i o sredstvima Unije koja mogu koristiti za to; posebice podaci o prilagođavanju poljoprivrednog zemljišta klimatskim promjenama i dugoročnim promjenama te podaci o tome kako usvojiti praktične poljoprivredne mjere za povećanje otpornosti poljoprivrednih sustava na poplave i suše kao i podaci kako poboljšati i optimizirati razine ugljika u tlu.

Bioraznolikost:

— Podaci o pozitivnoj korelaciji između bioraznolikosti i otpornosti agro-ekosustava, širenju rizika te vezi između monokultura i podložnosti usjeva propadanju/šteti od nametnika i ekstremnih klimatskih prilika

— Podaci o tome kako najbolje spriječiti širenje stranih invazivnih vrsta i zašto je to važno za učinkovito funkcioniranje ekosustava i njegovu otpornost na klimatske promjene, uključujući podatke o pristupu sredstvima za programe iskorjenjivanja kada se podrazumijevaju dodatni troškovi

Zaštita voda:

— Podaci o održivim sustavima navodnjavanja manjeg obujma i kako optimizirati sustave navodnjavanja pomoću kišnice za promicanje učinkovitog iskorištavanja vode.

— Podaci o smanjenju korištenja vode u poljoprivredi, uključujući o izboru usjeva, poboljšanju humusa radi povećanja zadržavanja vode i o smanjivanju potrebe za navodnjavanjem.

Općenito

— Razmjena najboljih praksi, izobrazba i izgradnja kapaciteta (primjenjivo na Ublažavanje klimatskih promjena i prilagodba tim promjenama, Bioraznolikost i Zaštita voda, kako su navedeni iznad u ovom Prilogu).

▼B

PRILOG II.

PRAVILA O VIŠESTRUKOJ SUKLADNOSTI U SKLADU S ČLANKOM 93.

SMR: Zakonom propisani zahtjevi o upravljanju

GAEC: Standardi za dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta

Područje	Glavno pitanje	Zahtjevi i standardi		
Okoliš, klimatske promjene, dobro poljoprivredno stanje zemljišta	Voda	SMR 1	o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1.)	Članci 4. i 5.
		GAEC 1	Uspostavljanje graničnih pojaseva uzduž vodenih tokova ([1])	
		GAEC 2	Ako korištenje vode za navodnjavanje podliježe odobrenju, usklađenje s postupcima odobrenja	
		GAEC 3	Zaštita podzemnih voda od onečišćenja: zabrana izravnog ispuštanja u podzemne vode i mjere za sprečavanje neizravnog onečišćenja podzemnih voda ispuštanjem opasnih tvari na zemlju i njihovim procjeđivanjem kroz tlo, prema popisu u Prilogu Direktivi 80/68/EEZ u njezinoj verziji na snazi posljednjeg dana njezinog važenja, u mjeri u kojoj se odnosi na poljoprivrednu aktivnost.	
	Tlo i zalihe ugljika	GAEC 4	Minimalni zemljišni pokrov	
		GAEC 5	Minimalno upravljanje zemljištem koje odražava uvjete specifične za lokaciju u svrhu ograničavanja erozije	
		GAEC 6	Održavanje razine organske tvari tla prikladnim praksama uključujući zabranu paljenja obradivog strništa, osim iz razloga vezanih uz zdravlje biljaka ([2])	
	Bioraznolikost	SMR 2	Direktiva 2009/147/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.)	Članak 3. stavak 1., članak 3. stavak 2. točka (b), članak 4. stavci 1., 2. i 4.
		SMR 3	Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.)	Članak 6. stavci 1. i 2.

▼B

Područje	Glavno pitanje	Zahtjevi i standardi		
	Krajobraz, najniža razina održavanja	GAEC 7	Zadržavanje obilježja krajobraza uključujući, prema potrebi, živice, ribnjake, jarke, drvorede, drveće u skupini ili izolirano, granična područja polja i terase, te uključujući zabranu rezanja živica i stabala za vrijeme sezone uzgoja ptica i, kao mogućnost, mjere za izbjegavanje invazivnih biljnih vrsta	
Javno zdravlje, zdravlje životinja i biljaka	Sigurnost hrane	SMR 4	Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.)	Članci 14. i 15., članak 17. stavak 1. ([3]) i članci 18., 19. i 20.
		SMR 5	Direktiva Vijeća 96/22/EZ od 29.4.1996. o zabrani primjene određenih tvari hormonskog ili tireostatskog učinka i beta-agonista na farmskim životinjama i stavljanju izvan snage direktiva 81/602/EEZ, 88/146/EEZ i 88/299/EEZ (SL L 125, 23.5.1996., str. 3.)	Članak 3. točka (a), (b), (d) i (e) i članci 4., 5. i 7.
	Identifikacija i registriranje životinja	SMR 6	Direktiva Vijeća 2008/71/EZ od 15. srpnja 2008. o identifikaciji i registraciji svinja (SL L 213, 8.8.2005. str. 31.)	Članci 3., 4. i 5.
		SMR 7	Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju govođeg mesa i proizvoda od govođeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000. str. 1.)	Članci 4. i 7.
		SMR 8	Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 od 17. prosinca 2003. o uspostavi sustava za označivanje i registraciju ovaca i koza i izmjeni Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i direktiva 92/102/EEZ te 64/432/EEZ (SL L 5, 9.1.2004. str. 8.)	Članci 3., 4. i 5.
	Bolesti životinja	SMR 9	Uredba (EZ) br. 999/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o utvrđivanju pravila za sprečavanje, nadzor i iskorjenjivanje određenih transmisivnih spongiformnih encefalopatija (SL L 147, 31.5.2001., str. 1.)	Članci 7., 11., 12., 13. i 15.

▼B

Područje	Glavno pitanje	Zahtjevi i standardi		
	Sredstva za zaštitu bilja	SMR 10	Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, 24.11.2009. str. 1.)	Članak 55. prva i druga rečenica
Dobrobit životinja	Dobrobit životinja	SMR 11	Direktiva Vijeća 2008/119/EZ od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta zaštite teladi (SL L 10, 15.1.2009. str. 7.)	Articles 3 and 4
		SMR 12	Direktiva Vijeća 2008/120/EEZ od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za zaštitu svinja (SL L 47, 18.2.2009. str. 5.)	Članci 3. i 4.
		SMR 13	Direktiva Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.)	Članak 4.

([1]) Granični pojasevi u okviru dobrih poljoprivrednih i okolišnih uvjeta unutar i izvan osjetljivih zona utvrđenih u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 91/676/EEZ moraju biti sukladni zahtjevima koji su povezani s uvjetima za uporabu gnojiva na površinama u blizini vodenih tokova iz točke A.4. Priloga II. Direktivi 91/676/EEZ, koji se primjenjuju u skladu s programima djelovanja država članica donesenima na temelju članka 5. stavka 4. Direktive 91/676/EEZ.

([2]) Zahtjev se može ograničiti na opću zabranu paljenja obradivog strništa, no država članica može odlučiti propisati dodatne zahtjeve.

([3]) Kako se provodi posebice:

— člankom 14. Uredbe (EZ) br. 470/2009 i Prilogom Uredbi (EZ) br. 37/2010,

— Uredbom (EZ) br. 852/2004: članak 4. stavak 1. i Prilog I. dio A (poglavlje II. stavak 4. točke (g) (h) (j), stavak 5. točke (f) (h); stavak 6.; poglavlje III. stavak 8. točke (a), (b), (d), (e), stavak 9. točke (a) (c)),

— Uredbom (EZ) br. 853/2004: članak 3. stavak 1. i Prilog III. odjeljak IX. poglavlje 1. (točka I-1 podtočke b, c, d, e; točka I-2 podtočka a (i., ii., iii.), podtočka b (i., ii.), podtočka c; točka I-3; točka I-4; točka I-5; točka II-A podtočke 1., 2., 3., 4.; točka II-B podtočka 1. (a, d) podtočke 2., 4. (a, b); Prilog III. odjeljak X. poglavlje 1. stavak 1.,

►C3 — Uredbom (EZ) br. 183/2005: članak 5. stavak 1. i Prilog I. dio A (točka I. podtočka 4. podtočke (e), (g); točka II. podtočka 2. podtočke (a), (b), (e)), članak 5. stavak 5. i Prilog III. (pod naslovom „HRANIDBA”, u točki 1. naslovljenoj „Skladištenje”, prva i posljednja rečenica te u točki 2. naslovljenoj „Distribucija”, treća rečenica), članak 5. stavak 6., te ◄

— Uredbom (EZ) br. 396/2005: članak 18.

▼B

PRILOG III

KORELACIJSKA TABLICA

1. Uredba (EEZ) br. 352/78

Uredba (EEZ) br. 352/78	Ova Uredba
Članak 1	Članak 43(1)(e)
Članak 2	Članak 43(2)
Članak 3	Članak 46(1)
Članak 4	—
Članak 5	—
Članak 6	—

2. Uredba (EZ) br. 2799/98

Uredba (EZ) br. 2799/98	Ova Uredba
Članak 1	—
Članak 2	Članak 105(2) i 106
Članak 3	Članak 106
Članak 4	—
Članak 5	—
Članak 6	—
Članak 7	Članak 107
Članak 8	Članak 108
Članak 9	—
Članak 10	—
Članak 11	—

3. Uredba (EZ) br. 814/2000

Uredba (EZ) br. 814/2000	Ova Uredba
Članak 1	Članak 45(1)
Članak 2	Članak 45(2)
Članak 3	—
Članak 4	—
Članak 5	—
Članak 6	—
Članak 7	—
Članak 8	Članak 45(5)
Članak 9	—
Članak 10	Članci 45(4) i 116
Članak 11	—

▼B

4. Uredba (EZ) br. 1290/2005

Uredba (EZ) br. 1290/2005	Ova Uredba
Članak 1	Članak 1
Članak 2	Članak 3
Članak 3	Članak 4
Članak 4	Članak 5
Članak 5	Članak 6
Članak 6	Članak 7
Članak 7	Članak 9
Članak 8	Članak 102
Članak 9	Članak 58
Članak 10	Članak 10
Članak 11	Članak 11
Članak 12	Članak 16
Članak 13	Članak 19
Članak 14	Članak 17
Članak 15	Članak 18
Članak 16	Članak 40
Članak 17	Članak 41(1)
Članak 17a	Članak 41(2)
Članak 18	Članak 24
Članak 19	Članak 27
Članak 20	Članak 28
Članak 21	Članak 29
Članak 22	Članak 32
Članak 23	Članak 33
Članak 24	Članak 34
Članak 25	Članak 35
Članak 26	Članak 36
Članak 27	Članak 41(1)
Članak 27a	Članak 41(2)
Članak 28	Članak 37
Članak 29	Članak 38
Članak 30	Članak 51
Članak 31	Članak 52
Članak 32	Članak 54 i 55
Članak 33	Članak 54 i 56
Članak 34	Članak 43

▼B

Uredba (EZ) br. 1290/2005	Ova Uredba
Članak 35	—
Članak 36	Članak 48
Članak 37	Članak 47
Članak 38	—
Članak 39	—
Članak 40	—
Članak 41	Članak 116
Članak 42	—
Članak 43	Članak 109
Članak 44	Članak 103
Članak 44a	Članak 113(1)
Članak 45	Članak 105(1) i 106(3) i (4)
Članak 46	—
Članak 47	Članak 119.
Članak 48	Članak 120.
Članak 49	Članak 121.

5. Uredba (EZ) br. 485/2008

Uredba (EZ) br. 485/2008	Ova Uredba
Članak 1	Članak 79
Članak 2	Članak 80
Članak 3	Članak 81
Članak 4	—
Članak 5	Članak 82(1), (2) i (3)
Članak 6	Članak 82(4)
Članak 7	Članak 83
Članak 8	Članak 103(2)
Članak 9	Članak 86
Članak 10	Članak 84
Članak 11	Članak 85
Članak 12	Članak 106 (3)
Članak 13	—
Članak 14	—
Članak 15	Članak 87
Članak 16	—
Članak 17	—

▼B

Zajednička izjava Europskog parlamenta i Vijeća o višestrukoj sukladnosti

Vijeće i Europski parlament pozivaju Komisiju na praćenje prijenosa i provedbe Direktive 2000/60/EZ od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području politike voda i Direktive 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u postizanju održive upotrebe pesticida od strane država članica te da, prema potrebi, kada u svim državama članicama navedene Direktive budu provedene i kada se utvrde sve obveze izravno primjenjive na poljoprivrednike, podnese zakonski prijedlog o izmjeni ove uredbe s ciljem uključivanja relevantnih dijelova navedenih Direktiva u sustav višestruke sukladnosti.